

---

het **GOEDE NIEUWS**  
van de wereld van morgen

---



**Waarom Christus stierf-  
en opstond  
uit de dood!**

het **GOEDE NIEUWS**  
van de wereld van morgen

3e JAARGANG No. 3

OPLAGE WERELDWIJD 31.413

APRIL/MEI 1984

**Artikelen:**

---

Waarom Christus stierf — en opstond uit de dood! 1

---

Twaalf redenen waarom het proces tegen Jezus onwettig was (deel twee) 4

---

Ministudie: Het Feest der Ongezuurde Broden — ons aandeel in Gods meesterplan 9

---

Hoeveel geeft God om u? 11

---

Hoe kunt u uw beproevingen overleven? 14

---

Het antwoord op de meestgestelde vraag 17

---

Beter en meer 20

---

**VOORPAGINA:** Blik op het graf waarin het lichaam van Jezus Christus werd gelegd — en tevens de plaats van de opstanding. Foto Good News

*Het Goede Nieuws* wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1984 Worldwide Church of God. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:  
AMBASSADOR COLLEGE,  
Postbus 333,  
3500 AH Utrecht  
(Nederland).

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.  
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

**Algemeen hoofdredacteur**  
Herbert W. Armstrong

**Eindredacteur**  
Dexter H. Faulkner

**Assistent-Redacteur**  
Norman L. Shoaf

**Vaste medewerkers**  
Dibar K. Apartian  
Jerold Aust  
K. Neil Earle  
John A. Halford  
George M. Kackos  
Ronald D. Kelly  
James P. Lichtenstein  
Graemme J. Marshall  
L. Leroy Neff  
Bernard W. Schnippert  
Richard H. Sedliacik  
Clayton D. Steep  
Philip Stevens  
Earl H. Williams

**Illustraties**  
Greg S. Smith  
Minette Collins Smith

**Redactie-assistent**  
Colleen M. Gus

**UITGEGEVEN DOOR DE  
WORLDWIDE CHURCH OF  
GOD**

**Uitgever**  
Herbert W. Armstrong

**Financieel beleid**  
Leroy Neff

**Directeur uitgeverij**  
Ray L. Wright

**Productie en distributie**  
Roger G. Lippross

**Regionaal directeur**  
Bram de Bree

**Internationale edities**  
Duits: John B. Karlson  
Frans: Dibar Apartian  
Nederlands: Bram de Bree  
Spaans: Don Walls

# WAAROM Christus stierf — en opstond uit de dood!

*Er is geopenbaard dat Jezus „Emmanuel” was — dat wil zeggen „God met ons” — God in menselijk vlees. Hij was zowel God als mens — goddelijk en tevens menselijk. Kan God sterven? Was Jezus werkelijk dood, of stierf alleen zijn lichaam? Was Jezus de Goddelijke in leven tijdens de drie dagen en drie nachten dat er een lichaam in het rotsgraf lag? Wat is dan de noodzaak van de opstanding? Hier volgt een bondig en nauwkeurig antwoord.*

Herbert W. Armstrong

**D**it is een vraagstuk dat miljoenen mensen met verbazing heeft vervuld. Het is een raadsel dat voor velen nooit duidelijk en helder is geworden.

Toch geeft de Bijbel ons hierover een duidelijke openbaring — als wij de Bijbel maar kunnen *geloven* dat is geloven dat de Bijbel *precies* bedoelt wat hij zegt.

In 1 Korinthe 15:3 lezen wij: „Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften.”

*Christus* betekent „Gezalfde” of „Messias”, en terwijl de naam *Jezus* gebruikt kan worden om de mens aan te duiden, verwijst de titel *Christus* onmiskenbaar naar de Goddelijke — degene die God met ons was. De Bijbel zegt dat Hij is gestorven en begraven. En het was Hij — de CHRISTUS — de Goddelijke — die OPSTOND UIT DE DOOD. Hij is niet opgestaan uit het leven of uit een toestand van leven, maar uit de DOOD!

„Want hiertoe is *Christus gestorven en levend geworden, opdat Hij* en over doden en over levenden *heerschappij*



*voeren zou”* (Rom. 14:9). Hier staat het antwoord. Door zijn dood en opstanding werd Christus Heer van zowel de doden als de levenden. Hij onderging de doodstraf voor de door ons begane zonden. Hij heeft het mogelijk gemaakt dat zowel de doden als de nu levenden eeuwig leven kunnen bereiken — niet een tijdelijk bestaan, maar eeuwigdurend leven.

Toen Christus opstond uit de dood, was Hij *opnieuw tot leven gewekt*. De uitdrukking dat Christus „opnieuw tot leven werd opgewekt” houdt in dat Christus zijn bewustzijn had verloren — dat Hij dood was — niet dat Hij tot leven kwam uit een toestand van bewuste mentale werkzaamheid.

In Romeinen 5:6, 8 staat dat Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is *gestorven* . . . en dat Hij, toen wij nog zondaren waren, voor ons is *gestorven*.

## God in het vlees

In Johannes 1:1 staat geschreven: „In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was *God*.”

Het griekse woord is *Logos*. Het betekent „Woord” of „Woordvoerder”. Dit verwijst naar degene die eeuwig naast de Vader heeft bestaan — die altijd heeft bestaan — die één is met de Vader; maar, zoals Hij zelf heeft gezegd, zijn Vader is groter dan Hij.

Hij verwijst altijd naar zichzelf als degene die door de Vader is *gezonden*. Hij heeft gezegd dat de woorden die Hij sprak niet van Hemzelf waren, maar dat de Vader die Hem had gezonden, Hem opdroeg wat Hij moest zeggen. Degene die iemand zendt en de orders geeft, heeft een hogere positie dan degene die gezonden wordt en de orders gehoorzaamt. De man heeft van God een hogere positie in het gezin gekregen dan de vrouw. Toch zijn beiden mens — beiden op hetzelfde niveau — en zij zijn ÉÉN. Niet één God, maar *één vlees*.

In Gods Kerk heeft een oudste autoriteit om ervoor te zorgen dat tijdens een dienst alles goed en ordelijk verloopt. Hij heeft gezag over de gemeente. Niettemin heeft Christus gebeden dat de Kerk een eenheid zou blijven, *net zoals Hij en de Vader één zijn*. De Kerk bestaat uit vele leden, maar vormt ÉÉN LICHAAM. En de leden die-

**Hij die God was** — Hij werd vlees . . . zodat Hij voor ons kon sterven — in onze plaats de doodstraf ondergaan voor onze zonden.

nen de eenheid te bewaren in de zin van harmonie en saamhorigheid in liefde en doelstelling, zoals Christus en de Vader één zijn — en zij vormen samen ÉÉN KERK, net zoals de Vader en Christus ÉÉN GOD vormen — maar meer dan één lid, één persoon.

### Christus de eeuwiglevende

In het Oude Testament wordt de *Logos* bij verschillende namen genoemd. God noemt mensen en dingen naar *wat zij zijn*.

Er was eens een aartsengel met perfecte schoonheid en rijke kennis. Hij werd genoemd naar wat hij werkelijk was: LUCIFER, wat „lichtende morgenster” of „lichtbrenger” betekent. Maar toen hij uit trots besloot zich met God te meten om de macht over het universum, en Gods bezit en heerschappij trachtte af te nemen, werd zijn naam veranderd in wat hij geworden was: SATAN, wat „tegenstander, rivaal of mededinger” betekent.

Daarom zijn de namen en aansprektitels van Christus altijd woorden geweest die beschrijven *wat Hij is*. Meestal werd Hij *Yahweh* genoemd, wat onjuist als Here is vertaald.

Wij kennen noch de juiste spelling noch de juiste uitspraak van deze naam, omdat hij in het oude Juda als zo heilig werd beschouwd, dat hij nooit werd uitgesproken — net zo min als een zoon die zijn vader eert, deze bij zijn voornaam zou noemen. Toch kennen wij de betekenis van *Yahweh*. De naam betekent „de Eeuwige” of degene die LEVEN in zich draagt. *Het woord verwijst naar degene die inherent leven heeft van eeuwigheid tot eeuwigheid — de bron van leven!* Hij werd ook wel *Yahveh-rophehcha* genoemd — „God uw genezer”. Aan Mozes gaf Hij zijn naam als „Ik BEN”. Dat wil zeggen, degene die IS — die BESTAAT — die leven in zich draagt!

Hij is ook het Woord of de Woordvoerder. God is Schepper — maar de Vader schiep alle dingen door en door

middel van Christus het WOORD.

Hij (Christus) is degene die „SPRAK, en het gebeurde”. Hij is degene die zei: „Er zij licht” — en de heilige Geest (de geestelijke kracht die zowel uit de Vader als uit de Zoon



voortkomt) zweefde over de wateren en voerde het gebod uit, „en er was licht”.

Niettemin sprak, of gebood, Jezus alleen wat de Vader Hem opdroeg. Vader, Woord en heilige Geest werkten perfect samen bij de Schepping!

Welnu, de *Logos* — het WOORD — was God. „Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden . . . In het Woord was LEVEN . . . Het Woord *is vlees geworden* en het heeft onder ons gewoond” (Joh. 1:2-4, 14).

### Christus werd in vlees VERANDERD

Merk op dat het „WOORD”, die de EEUWIGE was — de EEUWIGLEVEND — die LEVEN in zich droeg — eeuwig leven — door wie alle dingen tot stand waren gekomen en geschapen — GOD zelf — dat HIJ VLEES WERD.

Merk op dat Hij zich niet alleen in een sterfelijk, vleeselijk lichaam — het lichaam van iemand anders — heeft gehuld. Nee, Hij was niet gescheiden van het vlees, als Iemand binnenin het vlees. Er staat in duidelijke taal — ALS wij de Bijbel geloven — ALS wij gelo-

ven dat de woorden betekenen wat ze zeggen — *er staat dat Hij vlees werd!*

Dat wil zeggen dat Hij die eeuwig had bestaan — Hij door wie God de werelden en alle dingen had geschapen, Hij die LEVEN was en is, Hij die GOD was — dat Hij *vlees werd* — veranderd *in vlees* — tot Hij *vlees werd*, en daarna WAS Hij vlees!

En in zijn vleeselijke — menselijke — hoedanigheid deed Hij tijdelijk afstand van zijn inherente onsterfelijkheid, zodat Hij voor ons kon *sterven* — in onze plaats de doodstraf ondergaan voor onze zonden.

Maar al was Hij menselijk, Hij had vanaf zijn geboorte, datgene wat ook wij door GENADE als een GESCHENK van God kunnen ontvangen: de inwoning van Gods Geest — zodat Hij, net als wij, uit de DOOD kon worden opgewekt, en onsterfelijk leven van de Vader

geschonken kon krijgen — dwz. terug veranderd in geestelijke onsterfelijkheid, zodat Hij door de opstanding opnieuw goddelijke geest — ofwel GOD zelf — werd. Hierdoor maakte Hij dezelfde opstanding voor ons mogelijk — zodat ook *wij* zonen van God kunnen worden.

Ja, Jezus was een MENS van vlees en bloed. Hij was God in menselijk vlees. En toen Hij in menselijk vlees was veranderd, was het LEVEN dat Hem in leven hield IN HET BLOED, net als bij elk vleeselijk wezen (Lev. 17:11). De ademhaling oxydeert het bloed en wordt de *levensadem* genoemd — adem van dierlijk, of menselijk, leven.

Jezus was echter ook GOD — Hij was zowel menselijk als goddelijk. Maar Hij was geen GOD *binnenin* — gescheiden van — het lichaam van vlees. Hij, God, was vlees geworden, totdat Hij, nog altijd God — God *met ons* — God werd IN (*niet binnenin*) het menselijk vlees — God geopenbaard IN HET VLEES (1 Tim. 3:16) — „Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen” (Hebr. 2:14).



**Het graf waarin** het lichaam van Jezus Christus werd gelegd — tevens de plaats van Christus' opstanding. De foto's tonen het graf van buiten en van binnen.

Anders gezegd, op precies dezelfde wijze als wij mensen deel hebben aan vlees en bloed, had ook Jezus Christus deel aan vlees en bloed.

En waarom? Opdat Hij *kon* STERVEN! — „opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen... Want over de engelen ontfermt Hij Zich niet, maar Hij ontfermt Zich over het nageslacht van Abraham... in alle opzichten aan zijn broeders **GELIJK**” (vers 14, 16-17).

Jezus kwam NIET in de gedaante van een engel, niet in de geestelijke natuur. Hij was een menselijk wezen. Hij **WERD VLEES** — werd **MENS** — bij zijn geboorte nam Hij een **MENSELIJKE NATUUR** aan. Hij stond bloot aan dezelfde verleidingen als wij. Hij leed net zoals wij. Hij was, net zoals u en ik, gedwongen de drang van de menselijke natuur te weerstaan. Hij, God, **WERD MENS** — zodat Hij voor ons kon **STERVEN**, opdat onze zonden zouden worden uitgewist en vergeven.

### Het was **CHRISTUS** die stierf

Jezus **STIERF!** Jezus **WAS DOOD!** Gedurende drie dagen en drie nachten was de tweede persoon van de godheid — **EMMANUEL** — **GOD** met ons — de mens geworden **GOD** — **DOOD!**

En dode materie kan geen leven verlenen. Leven kan alleen **UIT** leven voortkomen. Als mens was Jezus de Zoon van God de Vader. God was zijn enige Vader. Maria was zijn moeder. Hij werd de **ZOON VAN** de mens bij zijn menselijke geboorte. En nu was Hij **DOOD** — ja, dood! Als Hij niet **DOOD** was, is de doodsstraf voor *uw* zonden nog niet betaald. U bent in uw zonden. U bent zonder hoop! Maar Jezus was werkelijk **DOOD!**

Als er geen andere persoon in de Godheid bestond, dan zou de schenker van alle leven nu dood zijn en alle hoop verloren! Als er geen **VADER** in de hemel was geweest terwijl Christus dood was — zijn bloed, waarin zijn **LEVEN** school, uit zijn aderen gevloeid, gegeven voor u en mij — dan zou al het menselijk leven overal vergaan zijn.

Maar de Vader regeerde nog altijd hoog in de hemel. En de **VADER** **BEZAT INHERENT LEVEN!**

Leven kan alleen *uit* leven voortkomen! Jezus Christus was nu dood. Zijn leven was uit Hem weggevloeid — uitgestort aan het hout op Golgotha — uitgestort uit zijn aderen. En in zijn bloed school zijn leven — niet in geest! Hij heeft ook niet een *geest* uitgestort om ons van onze zonden te verlossen; Hij stortte **ZIJN BLOED** uit, en daarmee **ZIJN LEVEN**.

Maar, „gelijk de Vader leven heeft *in Zichzelf*, heeft Hij ook de Zoon gegeven, leven te hebben in Zichzelf” (Joh. 5:26). *God de Vader wakte Jezus op uit de dood!*

### Niet in hetzelfde lichaam opgestaan

Let nu goed op: God de Vader liet Jezus Christus niet in het lichaam dat was gestorven teruggaan. Sommige mensen geloven kennelijk dat alleen het *lichaam* stierf — dat Jezus Christus zelf nooit is gestorven — dat Christus leefde en preekte tot „gevangen geesten” gedurende de drie dagen en nachten dat **ZIJN LICHAAM** (Zie verder pagina 8)

# Twaalf redenen waarom het proces tegen Jezus onwettig was

## Deel twee

*Was de kruisiging van Jezus wettig? Sommige mensen willen u dat laten geloven! Het wordt tijd dat u zich ervan bewust wordt wat er werkelijk bij het proces tegen Jezus is gebeurd.*

Herman L. Hoeh

**I**n het vorige deel hebben wij gelezen over de schokkende gebeurtenissen rond de arrestatie van Jezus.

Wij hebben eveneens ontdekt dat prominente schrijvers ertoe werden geleid te geloven dat de arrestatie, het proces en de veroordeling van Jezus wettig en rechtvaardig waren!

Wij hebben kennis genomen van

het Joodse standpunt — en hoe een mensenmenigte Jezus voor de rechter bracht.

Daarna vernamen wij de eerste vier redenen waarom de arrestatie en het proces van Jezus absoluut onwettig waren en een aanfluiting van de gerechtigheid.

### **De eerste vier redenen**

Ten eerste *vond de arrestatie van Jezus in strijd met de wet plaats*. Hij werd 's nachts in het geheim gearresteerd, zonder formele aanklacht van

enige misdaad, door mensen die zijn rechters zouden zijn.

Ten tweede werd Jezus onderworpen aan een *geheim nachtelijk verhoor*, dat in tegenspraak was met de wet.

Ten derde *was de aanklacht tegen Jezus onwettig* omdat de rechters zelf een niet te bewijzen aanklacht tegen Jezus indienden, zonder enige voorafgaande getuigenis van andere mensen.

Ten vierde *begon het proces tegen Jezus voor zonsopgang*, dus onwet-



tig, zodat niemand voor Hem zou kunnen getuigen.

Wij gaan nu verder met deze tweede aflevering.

### De vijfde reden

In het geval van Jezus was het *Sanhedrin* in een onwettige zitting bijeen om een halsmisdaad te behandelen op de dag voor een jaarlijkse sabbat.

Lees hier waarom: „Zij zullen geen rechtspreken op de vooravond van de sabbat, noch op enige feestdag”, zegt de *Mishna*, „*Sanhedrin*” IV, 1.

Op pagina 67 van *Martyrdom of Jesus* van Wise lezen wij het volgende afdoende — en schokkende — bewijs: „Geen enkel gerechtshof in Israël mocht zitting houden op de sabbat of op een van de zeven bijbelse heilige dagen. In geval van halsmisdrijven, mocht het proces nooit beginnen op vrijdag of op de dag voor een heilige dag, omdat het niet overeenkomstig de wet was dergelijke zaken langer dan één nacht te schorsen en evenmin ze op de sabbat of de heilige dag voort te zetten.”

De tegenstanders van Jezus overtraden hun wet ook door Jezus op de dag voor een jaarlijkse sabbat te arresteren. Zij arresteerden Hem aan het begin van woensdag in het jaar 31 n.Chr.; de eerste jaarlijkse feestdag van dat jaar was op donderdag.

### De zesde reden

*Het proces tegen Jezus was onwettig omdat het in één dag werd afgesloten.*

Wij lezen in het Joodse wetboek: „Een strafzaak die uitloopt op vrijpraak van de beklagde mag op dezelfde dag worden beëindigd als die waarop het proces begon. Indien echter de doodstraf wordt uitgesproken, kan het proces niet voor de volgende dag worden beëindigd” (*Mishna*, „*Sanhedrin*” IV, 1).

Dit was om getuigen ten gunste van de beklagde voldoende gelegenheid te geven te verschijnen.

De rechtbank wilde Jezus deze gelegenheid niet geven.

### De zevende reden

*De aanklacht tegen Jezus was vals en het gebruik ervan onwettig, omdat deze berustte op een niet-bevestigde verklaring van Jezus zelf.* De rechtbank sprak de veroordeling van Jezus

uit zonder een enkele bevestigende getuigenis.

Het enige bewijs dat aan de rechtbank werd voorgelegd, werd gegeven door twee valse getuigen. Maar hun getuigenis werd in de ter dood veroordeling van Jezus niet eens door de rechtbank gebruikt. Hier volgt wat er zich afspeelde:

Twee valse getuigen verklaarden dat Jezus had gezegd: „Ik zal deze tempel, die met handen gemaakt is, afbreken, en binnen drie dagen een andere, niet met handen gemaakt, bouwen” (Markus 14:58).

De Joden gebruikten deze verlate verklaring als aanklacht tegen Jezus. Maar deze getuigenis gaf niet weer wat Jezus had gezegd. Hij had de woorden *die met handen gemaakt is* nooit uitgesproken. Jezus sprak niet over de materiële, door menselijke handen opgebouwde tempel van Herodes, maar over zijn lichaam (Joh. 2:19, 21) dat binnen drie dagen zou worden opgewekt.

„En de hogepriester stond op en zeide tot Hem: Geeft Gij geen antwoord; wat getuigen dezen tegen U? Maar Jezus bleef zwijgen. En de hogepriester zeide tot Hem: Ik bezweer U bij de levende God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God” (Matth. 26:62-63).

De vraag die de hogepriester Jezus stelde had niets met de aanklacht te maken! Jezus werd aangeklaagd op de valse beschuldiging dat Hij de materiële tempel zou verwoesten en binnen drie dagen zou herbouwen. Maar de rechtbank veroordeelde Hem voor een heel andere kwestie.

Let op de feiten. Zij vroegen: Zeg ons „of Gij zijt de Christus, de Zoon van God. Jezus zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. Doch Ik zeg u, van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende op de wolken des hemels. Toen scheurde de hogepriester zijn klederen en zeide: Hij heeft God gelasterd! Waartoe hebben wij nog getuigen nodig? Zie, nu hebt gij de godslastering gehoord. Wat dunkt u? Zij antwoordden en zeiden: Hij is des doods schuldig” (vers 63-66).

Jezus werd aangeklaagd op de ene beschuldiging, berecht op een andere, en veroordeeld op zijn eigen getuigenis.

Jezus werd niet veroordeeld omdat Hij had gezegd: „Ik zal deze tempel

binnen drie dagen doen herrijzen.” Hij werd direct veroordeeld op de beschuldiging van godslastering.

Hier volgt wat de Joodse geleerde Maimonides schreef: „Wij hebben in onze jurisprudentie het fundamentele principe dat niemand zichzelf kan aanklagen. Als iemand schuld bekent tegenover een wettelijk samengesteld tribunaal, dan mag een dergelijke bekentenis niet tegen hem worden gebruikt, tenzij die behoorlijk is bevestigd door twee andere getuigen” („*Sanhedrin*” IV, 2).

Jezus werd op zijn eigen getuigenis veroordeeld, hoewel niet werd onderzocht of zijn getuigenis godslasterlijk was. De rechtbank ondervroeg Hem niet eens overeenkomstig de wet om te onderzoeken of zijn getuigenis godslastering was. Zij vroegen slechts: „Zijt Gij de Zoon van God?” En Hij antwoordde: „Gij zult de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand van de Macht en komende op de wolken des hemels.”

Was dit godslastering? Natuurlijk niet!

Jezus sprak zelfs niet rechtstreeks over zichzelf. Hij sprak slechts over „de Zoon des mensen”. De rechtbank onderzocht niet wie de „Zoon des mensen” was.

Vanzelfsprekend wisten zij dat Jezus zichzelf bedoelde. Gedurende zijn hele predikambt waren zij immers bij Hem gekomen en hadden Hem gevleid: „Hoelang houdt Gij onze ziel nog in spanning? Als Gij de Christus zijt, zeg het ons ronduit. Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd en gij gelooft het niet.”

Maar zo gauw Jezus tijdens het proces zelfs maar een indirecte verklaring aflegde, twijfelden zij er in het geheel niet aan wie Hij bedoelde met „de Zoon des mensen”.

Ondanks de tekst in Psalm 110 werd Jezus op deze getuigenis veroordeeld.

Zelfs Radin geeft toe dat de getuigenis van Jezus niet godslasterlijk was. Op pagina 248 en 249 zegt hij:

„De godslastering waarop de Pentateuch doelt, is het letterlijk vervloeken van God of een directe tarding van Hem. De enige verwijzing in de Pentateuch maakt dit duidelijk. Deze staat in Leviticus, hoofdstuk 24, en het incident dat tot deze wet aanleiding gaf, geeft het karakter aan van de overtreding van godslastering in

de Joodse wet. De half-Egyptenaar had God vervloekt — de Israëlitische God — zoals onder de omstandigheden van de hier beschreven ruzie heel aannemelijk was. Iets dergelijks kon zelfs door de meest verstokte vijanden van Jezus niet tegen Hem worden ingebracht.”

Toch is dit precies wat de religieuze leiders deden!

Let nu op een andere overtreding van de wet, door Jezus deze getuigenis te ontlokken:

„Nooit mag een poging worden gedaan om iemand tot zelfbeschuldiging te leiden. Bovendien wordt een vrijwillige bekentenis van [de beklagde] niet als bewijs erkend en is daarom niet geoorloofd om hem te veroordelen, tenzij een wettelijk vastgesteld aantal getuigen deze zelfbeschuldiging nauwkeurig bevestigt” (Mendelsohn, *Criminal Jurisprudence of the Ancient Hebrews*, p. 133).

#### De achtste reden

*De veroordeling van Jezus was onwettig omdat het oordeel van de verdediging niet in aanmerking werd genomen.*

Toen men de verklaring van Jezus had gehoord, riep de hogepriester uit: „Hij heeft God gelasterd!”

Maar de wet in Deuteronomium 13:14 zegt: „Dan zult gij terdege onderzoek doen en grondig navragen.”

De wet in de *Mishna* verklaart: „De rechters zullen de zaken in de oprechtheid van hun geweten afwegen” („Sanhedrin” IV, 5).

#### De negende reden

*De veroordeling van Jezus door een deel van het Sanhedrin was onwettig, omdat degenen die tegen de veroordeling van Jezus zouden hebben gestemd, niet aanwezig waren.*

Lees in Markus 14:64 wat er in het proces tegen Jezus voor zonsopgang plaatsvond: „Gij hebt de godslastering gehoord: wat is uw oordeel? En zij allen veroordeelden Hem als des doods schuldig.”

Het was een unanieme beslissing. Er was geen onderzoek om te zien of Hij wel of niet een godslastering had geuit. Zij gebruikten eenvoudig zonder verder onderzoek zijn getuigenis tegen Hem. Allen deden zij dat onmiddellijk, meteen, gelijktijdig. Het was de kuddegeest die Jezus veroordeelde!

Hier volgt wat Mendelsohn over een dergelijke procedure zegt: „Een simultane en unanieme veroordeling op de dag van het proces staat gelijk aan vrijspraak.”

De uitspraak tegen Jezus was simultaan en unaniem, hoewel de wet eiste dat tenminste één lid van de Raad de verdediging op zich nam.

De juiste stemwijze was dat „alle rechters op hun beurt zich zouden uitspreken voor vrijspraak of veroordeling” (*Mishna*, „Sanhedrin” XV, 5). „De leden van het Sanhedrin zaten in een halve cirkel, waarvan aan elk uiteinde een secretaris zat, die de stemmen moest registreren. Een van deze secretarissen registreerde de stemmen ten gunste van de beklagde, de ander de stemmen tegen hem”, zegt de *Mishna*, „Sanhedrin” IV, 3.

„In gewone zaken stemden de rechters naar anciënniteit, waarbij de oudste begon; bij halsmisdrijven werd echter de omgekeerde volgorde aangehouden. Opdat de jongere leden van het Sanhedrin niet zouden worden beïnvloed door de zienswijzen en argumenten van de oudere, meer ervaren collega's, was de jongste rechter in deze zaken altijd de eerste om zich voor of tegen veroordeling uit te spreken”, aldus Benny in *Criminal Code of the Jews*, pp. 73-74.

Bovendien scheurde de hogepriester zijn kleren (Markus 14:63; Matth. 26:65). In Leviticus 21:10 wordt dit de hogepriester verboden: „En de priester, die de hoogste is onder zijn broeders, op wiens hoofd de zalfolie is gegoten en die men gewijd heeft, door hem de heilige klederen aan te trekken, zal zijn hoofdhaar niet los laten hangen en zijn klederen niet scheuren.” Zie ook Leviticus 10:6. Hij scheurde zijn bovenkleed om emoties op te wekken, om anderen te bevooroordeelen.

De hogepriester behoorde kalm te blijven, opdat er geen beoordelingsfout zou worden gemaakt.

In het proces tegen Jezus werd aan geen van deze vereisten voldaan.

Het boek van Wise, *Martyrdom of Jesus*, p. 74, verheldert de wet op dit punt:

„Als geen van de rechters de beschuldigde verdedigde, d.w.z. als allen hem schuldig verklaarden en hij in de rechtbank geen verdediger had, was de veroordeling ongeldig en kon de doodstraf niet worden uitgevoerd.”

Jezus werd in strijd met de wet veroordeeld!

Zie nu welke leden van het Sanhedrin niet bij het proces aanwezig waren.

Bijvoorbeeld Jozef van Arimathea. Wij lezen in Lukas 23:50-51: „En zie, een man, genaamd Jozef, die raadsheer was, een goed en rechtvaardig man”. Iedereen is het erover eens dat het woord *raadsheer* betrekking heeft op een lid van het Sanhedrin. „... deze had niet ingestemd met hun raad en bedrijf” — en dat had Nicodemus evenmin.

In het verslag van Markus lezen wij dat alle aanwezigen Jezus onmiddellijk en unaniem veroordeelden.

Maar omdat een nachtelijke zitting onwettig was, was Jozef van Arimathea niet aanwezig. De tegenstanders van Jezus wilden er zeker van zijn dat hij Jezus niet kon verdedigen.

Denk eens aan het volslagen gebrek aan rechtvaardigheid in dit proces!

#### De tiende reden

*De veroordeling van Jezus werd uitgesproken op een plaats die door de wet was verboden.*

Toen de bende Jezus gegrepen had, leidde ze Hem weg, en nadat Hij bij Annas was geweest, bracht men Hem naar het huis van Kajafas, de hogepriester. Het proces tegen Jezus werd niet in het gerechtshof gevoerd! Lees Lukas 22:54: „Toen zij Hem gevangengenomen hadden, voerden zij Hem weg en leidden Hem naar het huis van de hogepriester.”

Het gerechtshof ging wettelijk pas na zonsopgang open.

Volgens de wet „kan een doodvonnis alleen worden uitgesproken als het Sanhedrin op de aangewezen plaats zitting houdt” zegt Maimonides in zijn boek, Sectie XIV.

De Talmud zegt: „Nadat men de zaal Gazith [de rechtszaal] heeft verlaten, kan over niemand de doodstraf worden uitgesproken” (uit de Bab. Talmud, „Abodah Tarath” of „Over afgodendienst”, hoofdstuk 1, fol. 8).

De doodstraf kan alleen worden uitgesproken in een wettelijke rechtszaal, niet in een privé-woning, zoals in het geval van Jezus gebeurde.

#### De elfde reden

*De meeste leden van het Sanhedrin waren zelf wettelijk niet gemachtigd.*



*tigd om Jezus te berechten.*

Mendelsohn zegt in *Hebrew Maxims and Rules*, p. 182: „Het gewaad van de partijdig verkozen rechter is niet hoger te achten dan de deken van een ezel.”

Sommige van de rechters waren partijdig verkozen. Uit de Bijbel en van Josephus kennen wij de namen van de meeste mensen die in Jezus' tijd in het Sanhedrin zaten.

Mensen als Kajafas, Eleazar, Jonathan, Theophilus, Mathias, Ismaël, Simon, Johannes, Alexander, Ananias en vele anderen namen volgens Josephus steekpenningen aan, waren aangesteld door familieleden die zelf geen recht hadden om er zitting in te hebben, kochten hun positie en werden door hun volk geminacht.

In deze tijd waren er tegelijk 12 voormalige hogepriesters in leven, die allemaal lid van het Sanhedrin waren. In de Bijbel wordt expliciet vereist dat iemand gedurende zijn hele leven hogepriester moest zijn en dat bij zijn dood een andere zijn plaats moest innemen. Maar onder de Romeinen konden de hogepriesters van jaar tot jaar worden gekozen.

De hele officiële organisatie — de hele keuze van magistraten — was verkeerd.

Er was evenwel nog een reden waarom bijna alle rechters van Jezus onbevoegd waren. Dat is de volgende: „Ook mogen er op de rechterstoel geen verwanten, een vriend of vijand van de beklagde of aanklager zitting hebben”, schrijft Mendelsohn op p. 108.

Vele van de rechters waren vijanden van Jezus. Zij betaalden zelfs steekpenningen om Hem te laten verdragen.

In het boek van Benny, *Criminal Code of the Jews*, p. 37, vinden wij deze verrassende verklaring: „Ook mocht onder geen enkele voorwaarde iemand van wie bekend was dat hij een vijand van de beklagde was zitting hebben onder zijn rechters.”

Iedereen wist dat de Sadduceeën en Farizeeën onenigheid met Jezus hadden. Toch liet men hen over Hem oordelen.

### **De twaalfde reden**

*De rechtbank wijzigde voor Pilatus op onwettige wijze de aanklacht tegen Jezus van godslastering in opruiing en verraad. Zie hier hoe dit gebeurde!*

De volgende stap in het proces tegen Jezus was om Hem voor de wettelijke rechtbank te brengen voor een besloten schijnproces bij zonsopgang.

„En toen het dag geworden was, kwam de Raad van de oudsten van het volk bijeen, overpriesters en schriftgeleerden, en zij leidden Hem voor hun Raad,” — nu zij Hem al wegens godslastering hadden veroordeeld, leidden zij Hem naar het gerecht voor een schijnproces! — „en zeiden: Indien Gij de Christus zijt, zeg het ons dan.”

Let erop dat steeds dezelfde vragen werden herhaald.

„Hij [Jezus] zeide tot hen: Al zeide Ik het u, gij zoudt het toch niet geloven; en al zou Ik u vragen, gij zoudt toch niet antwoorden. Van nu aan zal de Zoon des mensen zijn gezeten aan de rechterhand Gods.”

Zij moesten dit proces wettig doen lijken.

Dus zeiden zij allemaal: „Zijt Gij dan de Zoon van God? Hij zeide tot hen: Gij zegt zelf, dat Ik het ben. En zij zeiden: Wat hebben wij verder voor getuigenis nodig? Zelf hebben wij het immers uit zijn mond gehoord. En de gehele menigte van hen stond op en leidde Hem voor Pilatus” (Lukas 22:66-71; 23:1).

Deze bijeenkomst duurde waarschijnlijk niet meer dan een paar minuten! Nu werd het gerechtelijk onderzoek dat in het huis van Kajafas op onwettige wijze was gevoerd, uiterlijk gewettigd.

Maar in plaats van dat men Jezus wegleidde om wegens godslastering te worden gestenigd, wijzigde men de aanklacht nadat de rechtszitting was beëindigd!

Zij leidden Hem voor Pilatus, en wij lezen het volgende in Johannes 18:28-31:

„Zij brachten Jezus dan van Kajafas naar het gerechtsgebouw. En het was vroeg in de morgen; doch zelf gingen zij het gerechtsgebouw niet binnen, om zich niet te verontreinigen, maar het Pascha te kunnen eten. Pilatus dan kwam tot hen naar buiten en zeide: Welke aanklacht brengt gij tegen deze mens in? Zij antwoordden en zeiden tot hem: Indien Hij geen boosdoener was, zouden wij Hem niet aan u overleveren! Pilatus dan zeide tot hen: Neemt gij Hem en oordeelt Hem naar uw wet.”

Pilatus liet zich niet gemakkelijk overtuigen. Op dit uur van de morgen wilde hij niet worden lastig gevallen. Maar de vijanden van Jezus antwoordden: „Het is ons niet geoorloofd iemand ter dood te brengen.” Waarom was dat niet geoorloofd? Lukas geeft het verrassende antwoord:

„En zij begonnen Hem te beschuldigen en zeiden: Wij hebben bevonden, dat deze ons volk verleidt, doordat Hij verbiedt de keizer belasting te betalen, en van Zichzelf zegt, dat Hij de Christus, de Koning is” (Lukas 23:2).

Let erop dat de Joden Jezus niet van godslastering beschuldigden. Als zij dat wel hadden gedaan, had Pilatus de Joden gezegd dat zij hem daarmee niet moesten lastig vallen, maar dat zij Jezus volgens hun eigen wet moesten behandelen door Hem te stenen. De religieuze leiders waren bang voor hun eigen volk! Daarom bedachten zij voor Pilatus andere, nieuwe aanklachten tegen Jezus.

Pilatus had nu alle redenen om verbaasd te zijn. De enige gevallen waarin de Joden iemand niet mochten berechten, waren wanneer er opruiing of verraad in het spel was.

„Pilatus dan keerde terug in het gerechtsgebouw en riep Jezus en zeide tot Hem: Zijt Gij de Koning der Joden? Jezus antwoordde: Zegt gij dit uit uzelf of hebben anderen u over Mij gesproken? Pilatus antwoordde: Ben ik soms een Jood?” Hij mocht de Joden kennelijk niet zo graag. „Uw volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt Gij gedaan? Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld; indien mijn Koninkrijk van deze wereld geweest was, zouden mijn dienaren [de apostelen] gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd; nu echter is mijn Koninkrijk niet van hier” — niet van deze tijd, niet van deze wereldorde.

„Pilatus dan zeide tot Hem: Zijt Gij dus toch een koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat Ik koning ben. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik voor de waarheid zou getuigen; een ieder, die uit de waarheid is, hoort naar mijn stem. Pilatus zeide tot Hem: Wat is waarheid?” Jezus verkoos deze vraag niet te beantwoorden.

## Pilatus bevindt Jezus onschuldig

„En na dit gezegd te hebben, kwam hij [Pilatus] weder naar buiten tot de Joden en zeide tot hen: Ik vind geen schuld in Hem” (Joh. 18:33-38).

Toen Pilatus hoorde dat Jezus uit Galilea kwam, zei hij tegen de Joden dat zij Hem naar Herodes moesten brengen: „En toen hij begreep, dat Hij uit het gebied van Herodes was, zond hij Hem door naar Herodes, die in die dagen ook te Jeruzalem was” voor het Pascha (Lukas 23:7).

Na een gesprek met Jezus zond Herodes Hem weer terug naar Pilatus. Teneinde de Romeinse gouverneur angst aan te jagen, hitsten de vijanden van Jezus de menigte op.

Pilatus begon te zien dat er moeilijkheden op komst waren. Hij had hier met de massa te maken.

Dit was een veroordeling door de massa!

Daarom nam Pilatus Jezus, liet Hem verschrikkelijk geselen, liet de soldaten Hem een kroon van doornen opzetten en Hem een purperen mantel aandoen.

Toen bracht Pilatus Jezus weer naar buiten en riep tot de menigte: „Zie, ik breng Hem voor u naar buiten, opdat gij weet, dat ik geen schuld in Hem vind . . . Toen dan de overpriesters en hun dienaars Hem zagen, schreeuwden zij en zeiden: Kruisigen, kruisigen! Pilatus zeide tot hen: Neemt gij Hem en kruisigt Hem: want ik vind geen schuld in Hem.”

De vijanden antwoordden: „Wij hebben een wet en naar die wet moet Hij sterven” — en nu onthullen zij voor het eerst aan Pilatus waarom zij

Hem hebben veroordeeld — „want Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt” (Joh. 19:4-7). De woede van de massa nam toe.

Pilatus werd bang. Hij wilde niet dat er iets gebeurde waarvoor hij door de Romeinse goden verantwoordelijk zou worden gehouden. Op dat moment probeerde Pilatus Hem los te laten (Joh. 19:12), want er waren in het geheel geen getuigen in dit proces voor Pilatus. De menigte was begonnen Jezus te beschuldigen zonder bewijs, zonder getuigen, zonder verklaring.

Toen riep de onkundige massa: „Indien gij deze loslaat, zijt gij geen vriend van de keizer.” Zij dreigden Pilatus met het verlies van zijn positie.

In Mattheüs 27:24-26 wordt het verhaal weer opgevat:

„Toen Pilatus zag, dat niets baatte, maar dat er veeleer oproer ontstond, nam hij water, wies zich de handen ten aanschouwen van de schare en zeide: Ik ben onschuldig aan zijn bloed; gij moet zelf maar zien, wat ervan komt.”

De massa antwoordde: „Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!”

Wat zij werkelijk zeiden was: „Breng Hem ter dood. Wij willen Hem niet stenen; wij willen dat u Hem terechtstelt.”

Toen geselde Pilatus Jezus „en hij gaf Hem over om gekruisigd te worden”. Het doel van de geseling was om een misdadiger op de dood voor te bereiden.

Maar let op: Pilatus sprak zelfs geen formele beslissing tegen Jezus Christus uit. Hij gaf Hem eenvoudig

over aan de soldaten om te doen wat de menigte wilde.

## Jezus werd gekruisigd hoewel Pilatus Hem onschuldig verklaarde

Op dit punt breekt het proces tegen Jezus plotseling af. Dit is geen gerechtigheid! Hier wordt een onschuldige door een gewelddadige massa veroordeeld! Hierna volgde de lafhartige daad van de kruisiging. Toch willen sommigen tegenwoordig nog steeds beweren, ondanks al deze bewijzen, dat het proces tegen Jezus wettig was en zijn kruisiging gerechtvaardigd.

De meeste mensen hebben het proces tegen Jezus nooit eerder bestudeerd. Maar kijk eens naar dit proces. Wat een bespotting van gerechtigheid! Kunt u zich voorstellen hoe het geweest zou zijn als u hier had terechtgestaan, als u zo kwaadaardig was behandeld zoals deze sensatiezoekende soldaten Jezus behandelden? Wat voor rechtvaardigheid zou u hebben gekregen?

Jezus onderging al dit lijden om voor u de straf voor de zonde te ondergaan! Maar niet alleen voor u, maar om de straf te ondergaan voor de zonde van de hele wereld. Het is tijd dat u persoonlijk kijkt naar de laatste uren van Jezus in sterfelijk vlees, en ziet welk juridisch onrecht tot de kruisiging leidde — welk een bespotting het proces was — en begrijpt om welke redenen de veroordeling van Jezus volslagen bedrog was — en dit alles werd vrijwillig door Christus verdragen om in uw plaats de straf voor uw zonden te ondergaan! □

## Christus stierf

(Vervolg van pagina 3)

dood was. Zij geloven dat een lichaam waarin Christus leefde stierf, maar dat CHRISTUS ZELF nooit is gestorven! Christus was God, zo redeneren zij, en God kan niet sterven!

Zij beseffen niet dat Christus zijn onsterfelijke leven dat inherent is aan goddelijke glorie, had opgegeven en menselijke sterfelijkheid had aangenomen met als doel te STERVEN.

Als zij gelijk hebben, zijn zij verloren en tot eeuwige straf gedoemd! *Als Christus niet voor hun zonden is*

gestorven — als het alleen een stoffelijk *lichaam* was dat stierf — dan hebben wij geen Verlosser en zijn wij VERLOREN.

Wat er werkelijk gebeurde, is dat de *Logos* — het WOORD — de Eeuwige — VLEES WERD. Hij werd omgezet, VERANDERD IN vlees. Toen was Hij van VLEES EN BLOED, net zoals u en ik.

Zijn *leven* was in zijn bloed, en Hij gaf ZIJN LEVEN door aan het hout zijn bloed uit te storten. Hij had een menselijke natuur aangenomen. Hij was God, maar nu veranderd in vlees en bloed — God MET ONS — Emmanuel.

Jazeker, het Woord werd vlees, en Hij was vlees en bloed, niet alleen een

onsterfelijke geest binnenin een lichaam van vlees en bloed.

Wij kunnen tegenwerpen dat God onsterfelijk is en dus niet kon sterven. Maar de Bijbel openbaart dat God ons zo liefhad dat, *terwijl* wij nog zondaars waren, de Eeuwige, de *Logos*, die met God was en die God in de tweede persoon was, zich vrijwillig in een mens van vlees en bloed liet VERANDEREN. Hij WERD zo een mens die kon sterven, en deed dat ook voor ons. Maar God de Vader — God in de eerste persoon — regeerde nog altijd hoog in de hemel en HIJ WEKTE JEZUS OP UIT DE DOOD, niet uit het leven.

(Zie verder pagina 19)

## Het Feest der Ongezuurde Broden — ons aandeel in Gods meesterplan

Samengesteld door Richard H. Sedliacik

De vorige maal hebben wij geleerd dat het Pascha, het eerste van de jaarlijkse feesten die God bevolen heeft (Lev. 23), het begin is, de allereerste stap, in Gods grote meesterplan van behoud voor de mensheid. Het was Jezus Christus, ons Paschalam (1 Kor. 5:7), die voor de door ons begane zonden is gestorven. Maar het aanvaarden van het offer van Christus als vergelding voor onze zonden is niet genoeg.

Als wij berouw hebben over onze zonden en ons ervan hebben afgekeerd en God ons heeft vergeven, moeten wij ernaar streven om de zonde volkomen achter ons te laten. Wij moeten de zondige wegen van deze wereld verlaten (Openb. 18:4) — net zoals Israël Egypte, een symbool van zonde, verliet (Hebr. 11:25-26) — en er niet meer naar terugkeren. Wij moeten alle zonde afzweren. Dat is ons aandeel in Gods meesterplan.

Om de kennis van de tweede stap in zijn plan levend te houden, gaf God zijn Kerk het jaarlijkse Feest der Ongezuurde Broden. De inachtneming van dit Feest doet ons tot in diepste wezen beseffen dat wij ernaar moeten streven niet terug te keren tot de zonden waarvoor Christus met zijn vergoten bloed betaald heeft. Laten wij dit goed begrijpen.

**1.** Welk feest gebod God de Israëlieten direkt na het Pascha te houden? Ex. 12:17; Lev. 23:6. Moesten zij dit feest slechts deze ene maal houden? Ex. 12:17; 13:10.

Merk op dat het Feest der Ongezuurde Broden door God werd gegeven voordat het volk de berg Sinaï had bereikt — voordat zij zelfs het land Egypte hadden verlaten. Het moest ook voor eeuwig door alle volgende generaties worden gehouden.

**2.** Hoeveel dagen moet het Feest der Ongezuurde Broden duren? Vergelijk Exodus 12:15 met Exodus 34:18 en Numeri 28:16-17. Lees ook Deuteronomium 16:3-4. Werden de eerste en de zevende dag apart gezet als „heilige” dagen waarop het volk bijeen moest komen, ongeveer

net zoals op een wekelijkse sabbat? Ex. 12:16; Lev. 23:3, 7-8.

De eerste maand van de Hebreeuwse kalender, die de Joden door inspiratie van God in stand hielden voor de huidige christenen van het Nieuwe Testament, werd Abib of Nisan genoemd. Zij komt overeen met de periode die tegenwoordig volgens de Romeinse kalender in maart en/of april valt. Het Feest der Ongezuurde Broden begint dus op de 15e Abib, onmiddellijk na het Pascha. Het duurt zeven dagen, tot en met de 21e Abib. Zowel de 15e als de 21e zijn bijzondere sabbatten — jaarlijkse „heilige samenkomsten” — dagen waarop men God eert.

**3.** Moesten de Israëlieten gedurende de zeven dagen der ongezuurde broden alle zuurdesem en al het voedsel dat zuurdesem bevat uit hun huis en van hun grondgebied verwijderen? Ex. 12:15; 13:7; Deut. 16:4.

Onder zuurdesem wordt elk middel verstaan dat gebruikt wordt om iets te laten rijzen — om gisting te veroorzaken, waardoor het deeg rijst. Gist en bakpoeder werken als zuurdesem.

**4.** Is zuurdesem een duidelijk symbool van zonde? Matth. 16:6, 11-12; Lukas 12:1; 1 Kor. 5:8.

Zuurdesem wordt in de Bijbel vaak genoemd als een symbool van zonde. Zuurdesem laat iets rijzen, en dat doet zonde ook. Ongezuurd brood is plat brood dat geen gistmiddel bevat en zo de afwezigheid van zonde symboliseert. En zoals 7 het speciale getal van God is dat volledigheid of volmaaktheid symboliseert, zo wil God ook dat zijn volk ernaar streeft de zonde volledig uit zijn leven te bannen.

**5.** Geeft God zijn volk specifiek het gebod gedurende dit Feest ongezuurd brood te eten? Ex. 12:15, 19-20; Lev. 23:6.

De Israëlieten moesten niet slechts alle zuurdesem en alle etenswaren die zuurdesem bevatten uit hun huis verwijderen. Dat zou slechts het verwijderen van zonde hebben gesymboliseerd. Hun werd bevolen gedurende het Feest der Ongezuurde Bro-

# MINISTUDIE

den ongezuurd brood te eten. Het eten van ongezuurd brood symboliseert het tegengestelde van zonde — gehoorzaamheid aan God.

**6.** Als men zich bekeert, wist het offer van Christus alle begane zonden uit. Wat was het antwoord toen Paulus vroeg of wij in zonde moeten blijven leven? Rom. 6:15-16. Hoe luidde zijn apostolische gebod? Vers 11-13

Christus is gestorven opdat wij de straf van de eeuwige dood niet zouden hoeven ondergaan (Rom. 6:23). God verwacht van ons dat wij zijn wet gehoorzamen — dat wij „de zuurdesem” uit ons leven bannen. God wil niet dat wij in zonde blijven leven, want Christus staat niet in dienst van zonde (Gal. 2:17).

**7.** Zei Paulus door inspiratie van de heilige Geest dat christenen van het Nieuwe Testament het Feest der Ongezuurde Broden in acht moeten nemen? 1 Kor. 5:8.

Dit is een direkt gebod om de Dagen der Ongezuurde Broden te vieren! Lees wat Paulus nieuwtestamentische christenen leert over het uitbannen van zuurdesem.

**8.** Stonden de Korinthiërs iemand die openlijk zondigde toe met Gods Kerk gemeenschap te hebben? Vers 1.

**9.** Zorgde deze zonde in hun midden ervoor dat zij zich schuldig voelden, of eerder dat zij *ijdel* werden — „opgeblazen”? Vers 2. Dachten zij dat zij vergevingsgezinder en daarom rechtvaardiger konden zijn dan God door deze zondaar in de Kerk te laten? Zelfde vers.

**10.** Paulus, die wist dat deze zonde de ijdellheid van dwaze leden opblies en liet rijzen, gaf hun specifieke instructies. Hoe luiden deze instructies? 1 Kor. 5:3-5.

**11.** Vergelijkt de apostel Paulus dit zondigende lid met een beetje zuurdesem? Vers 6. Nogmaals, wat is zijn instructie? Vers 7-8.

Paulus verklaart dat slechts een kleine hoeveelheid zuurdesem — ofwel een zondige persoon — de hele deegmassa — ofwel de hele Kerk — met zonde kan doortrekken. Als men de zonde openlijk en onverminderd voor de hele gemeenschap zou laten voortbestaan, zou dit er na verloop van tijd toe hebben geleid dat anderen geleidelijk afzakten en in hun vroegere zonden terugvielen. Zo zou zonde zich in het leven van andere christenen verbreden door het slechte voorbeeld van slechts één persoon, evenals een klein beetje zuurdesem in het deeg van brood er uiteindelijk voor zorgt dat het hele brood rijst — wordt opgeblazen.

Daarom gebod Paulus de leden van de Kerk in Korinthe het zondige, geestelijk „gezuurde” lid van hun gemeente uit te bannen (vers 7), opdat

de Kerk geestelijk „ongezuurd” zou kunnen zijn.

**12.** Waaruit blijkt duidelijk dat de Kerk op het moment dat Paulus schreef het Feest der Ongezuurde Broden vierde? Vers 7. Let op de woorden: „gij zijt immers ongezuurd”.

De apostel Paulus zei hun dat zij deze geestelijke zuurdesem moesten wegdoen, net zoals zij al alle fysieke zuurdesem bij de voorbereiding voor het feest verwijderd hadden. Zij moesten het feest niet slechts vieren met ongezuurd plat brood, maar ook met een geestelijke „ongezuurde” instelling van oprechtheid en waarheid.

**13.** Werd Mozes gedwongen te kiezen tussen de zonde van Egypte en het dienen van God? Hebr. 11:24-26. Betekende dit dat hij met Gods volk zou lijden? Vers 25. Waarom was Mozes bereid om die keuze te doen? Vers 26.

Mozes wist dat hij de weg van de zonde volkomen moest verlaten om eeuwig leven in Gods Koninkrijk te beërven.

**14.** Wil God dat christenen net als Mozes de weg van de zonde verlaten? Openb. 18:4; Hebr. 12:1-4. Moeten wij voortdurend strijd voeren om de zonde zodra deze de kop opsteekt uit ons leven te bannen? Hebr. 12:1, 4.

Als wij het geschenk van eeuwig leven willen ontvangen en lid willen worden van Gods Gezin, moeten wij onze bereidheid om God te gehoorzamen hier en nu bewijzen door ernaar te streven de geestelijke zuurdesem van zonde uit ons leven te bannen. Dit is ons aandeel in Gods meesterplan, zoals dat wordt uitgebeeld door het Feest der Ongezuurde Broden. Zo moeten wij ieder voorjaar ons besluit om naar Gods wetten te leven vernieuwen — ons leven opnieuw wijden aan een voortdurende geestelijke groei.

Maar God weet dat wij zijn geestelijke hulp nodig hebben om te overwinnen en Hem te gehoorzamen. Daarom belooft Hij ons de kracht van zijn heilige Geest te geven. In de volgende ministudie zullen wij over het derde feest leren, de volgende stap in Gods meesterplan. □

*Ambassador College*  
SCHRIFTELIJKE CURSUS

Een internationale cursus voor Bijbels onderwijs



Wat is de Bijbel voor het christendom? LES 1

**SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS**

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Schriftelijke Cursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u zich op deze gratis cursus wilt inschrijven, schrijf ons dan.



# Hoeveel geeft God om u?

*Bent u als individu belangrijk voor God? Hoe groot is zijn interesse in de bijzonderheden van uw leven? Hoeveel betekent het voor Hem wat er met u gebeurt?*

Clayton D. Steep

**U**twijfelt er misschien niet aan dat God u zal helpen wanneer u zich in ernstige moeilijkheden bevindt — in een levensbedreigende situatie, bijvoorbeeld.

Maar hoe staat het met die lastige alledaagse problemen waarvoor u zich ziet geplaatst?

O, u weet dat God u zou *kunnen* helpen en u ook daarvan zou kunnen verlossen. Tenslotte is Hij almachtig.

Maar doet Hij dat ook? Is het belangrijk genoeg voor Hem?

Tenslotte heeft God een heleboel te doen. Hij regeert over het uitgestrekte universum, houdt sterrenstelsels op hun plaats, houdt supernova's en zwarte gaten in het oog, voert het bevel over legers engelen en zorgt voor de grote zaken.

En op aarde controleert Hij de koers die de volkeren nemen, leidt en begeleidt zijn Werk, en helpt van zijn kinderen hen die zich in ernstige moeilijkheden bevinden.

Gaat het God dan werkelijk ter harte — heeft Hij tijd om er belang in te stellen — of u goed slaapt, of de monteur de problemen met uw wagen kan verhelpen en of uw verkoudheid overgaat?

Een van de redenen waarom het sommigen aan geloof ontbreekt, of dat nu kleine zaken betreft of grote, is dat zij zich niet realiseren hoeveel belang God in hun persoonlijke leven stelt. Zij bevatten niet hoever zijn zorgzame liefde reikt.

## **U bent uitverkoren**

Hoeveel geeft God om u? Laten wij deze vraag eens

van de kant van God bekijken.

Als u een ware christen bent — een lid van de ware Kerk van God — bent u niet bij toeval de waarheid op het spoor gekomen.

Het was geen toeval of geluk dat u uw radio of televisie aanzette en de uitzending hoorde van *The World Tomorrow*, of dat u een exemplaar van DE ECHTE WAARHEID vond of een boekje, uitgegeven door de Kerk van God, en dat u begon te begrijpen.

God de Vader — het hoogste Wezen, degene die boven alles staat, die alles weet, die alles beheerst — onderzoekt het hart van individuele mensen, waartoe Hij de macht heeft (Ps. 11:4).

God heeft miljoenen, ja, honderden miljoenen mensen in het duister gelaten. Maar u heeft Hij uitgekozen. Individueel. Bij uw naam. Ja, uw naam werd in de hemel genoemd, uitgesproken door God de Vader ten aanhore van engelen en Jezus Christus: „Ik wil dat [uw naam] een van mijn eerstelingen wordt.”

Uw ogen heeft Hij geopend. Hij koos u uit om nu een van zijn kinderen te zijn, terwijl het grootste deel van de mensheid die gelegenheid pas later zal krijgen.

Gods doel met het scheppen van de mensheid is om Zichzelf te reproduceren. Hij wil andere leden aan Gods gezin toevoegen. Dat zal de grootste prestatie van zijn scheppende kracht zijn.

### **De meester en zijn werktuigen**

Als u iemand bent die nu inzicht krijgt, dan is God met u aan het werk. U bent zijn „maaksel” (Ef. 2:10).

Vergelijk de vaardigheid en de zorgvuldigheid waarmee God u vormt en afwerkt met die van een meesterpottenbakker, een schilder, beeldhouwer, architect of diamantklover, of enige andere vaardige kunstenaar die aan een liefkoosd project werkt.

Welke vergelijking u ook wilt gebruiken, u kunt van een ding zeker zijn: wanneer God een van zijn meesterwerken vorm geeft, is iedere penseelstreek of klap op de beitel, iedere voorzichtige aanraking van de klei, oneindig veel zorgvuldiger dan waar enige mens ooit van gedroomd heeft!

Elke bijzonderheid — hoe klein of onbelangrijk deze ook mag schijnen — die op enige wijze de kwaliteit van het uiteindelijke kunstwerk zou kunnen beïnvloeden, gaat God ter harte.

Wanneer God iets doet, doet Hij het goed — volmaakt, in feite. Daarom heeft Jezus onze bestemming omschreven als volmaakt te zijn (Matth. 5:48).

Wanneer God zijn wil in ons heeft vervuld, zal er geen enkele „vlek of rimpel of iets dergelijks” (Ef. 5:27) meer zijn. Wij zullen „heilig en onbesmet” zijn (zelfde vers), gelijkvormig aan het beeld van Jezus Christus (Rom. 8:29), „vervuld tot alle volheid Gods” (Ef. 3:19).

Begint u te begrijpen waarom God niet alleen belang stelt in de grote

---

---

## God heeft veel in u geïnvesteerd.

### U neemt de voornaamste plaats in zijn gedachten in.

---

---

gebeurtenissen in uw leven? Waarom Hij zeer veel belang stelt in iedere omstandigheid die van invloed kan zijn op u en uw karakter?

### **Wij als gevormde stenen**

Toen in de tijd van Salomo de Tempel werd gebouwd, werden alle stenen van Gods huis gevormd en gemodelleerd om volmaakt te passen voordat ze werden samengevoegd. In de steengroeve en bij de afwerking was iedere klap van de hamer, iedere steek met de beitel, van het grootste belang. Op het bouwterrein mocht niet meer gebeiteld of gehouwen worden (1 Kon. 6:7).

En toch pasten alle stenen goed op elkaar.

Ziet u de overeenkomst? Wij worden als individuele stenen volkomen gereedgemaakt als Gods geestelijke

Tempel. Wij worden nu gevormd om volmaakt en harmonieus in de plaats te passen die ons in Gods Koninkrijk wordt bereid (Joh. 14:3).

Dit concept verklaart veel. Heeft u ooit een beproeving ondergaan waarvoor u geen reden kon bedenken? „Waarom moet dit mij gebeuren?” heeft u zich misschien afgevraagd. U heeft erover gebeden. Maar God bracht u niet onmiddellijk verlossing. Hij liet de moeilijkheden een tijdje aanhouden. Misschien wel een hele tijd!

Waarom?

U hoeft nu niet het volledige antwoord te kennen. God is de architect. Hij weet welke vorm iedere steen moet krijgen om volmaakt in zijn grote ontwerp te passen. Hij weet hoe Hij de ruwe hoeken moet weghalen, hoe Hij het oppervlak vlak en glad moet maken om het hele „bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here” te maken (Ef. 2:21). Heb er vertrouwen in dat God weet wat Hij doet.

U heeft misschien de tot nadenken stemmende afbeelding gezien van een jongetje dat duidelijke tekenen van de meest schrijnende armoede vertoont. Zijn kleren zijn gescheurd, zijn haar is verward. Er zit vuil op zijn gezicht en op zijn blote voeten, en hij houdt een versleten teddybeer vast, maar toch lacht hij.

Onder de afbeelding staat: „Ik weet dat ik iets waard moet zijn, want God maakt geen rotzooi!”

U, die geroepen en uitverkoren bent door God, betekent veel voor Hem. Hij heeft veel in u geïnvesteerd. U neemt de voornaamste plaats in zijn gedachten in. Hij vormt, modelleert, schuurt en schaaft u tot zijn grootste meesterstuk. En God maakt geen rotzooi.

### **God is alwetend**

Niets wat u doet kan God ontgaan. Niets kan voor Hem verborgen worden.

Denk eens aan wat er allemaal kwam kijken bij het doden van de eerstgeborenen van de Egyptenaren in de tijd van de Exodus, als illustratie van de alwetendheid van God.

God moest weten wie Hij moest doden. Hij moest dus weten wie alle eerstgeborenen waren. Dat betekent

dat God de orde van geboorte van iedere persoon in Egypte moest kennen, van „Farao, die op zijn troon zou zitten, tot . . . de gevangene, die in de kerker was” (Ex. 12:29). God moest weten wie in elk gezin de eerstgeborene was — zowel van jong als van oud.

Vindt u dat een prestatie? Er zat zelfs nog meer aan vast. Die nacht doodde God tevens de eerstgeborenen van de Egyptische dieren! Hij moest dus de orde van geboorte van alle dieren in Egypte weten die onder deze doodstraf vielen. Hoe oud sommige van deze dieren ook geweest kunnen zijn of onder welke omstandigheden ze geboren waren, God wist welke als eersten uit de baarmoeder waren gekomen.

Denkt u dat God minder op de hoogte is van de intieme bijzonderheden van uw leven dan van die van de dieren uit het oude Egypte?

En hoe staat het met het leven of de dood van een enkele mus? Jezus had er niet veel fantasie voor nodig om te begrijpen dat God zich kon bezighouden met het welzijn van een klein vogeltje (Matth. 10:29). „Weest dan niet bevreesd”, zei Jezus tot zijn volgelingen. Met andere woorden, maakt u zich niet bezorgd om uw leven. „Gij gaat vele mussen te boven” (vers 31).

Natuurlijk, want u bent een potentieel onsterfelijk lid van Gods gezin! U bent van zo'n intens belang voor God dat „de haren van uw hoofd zijn ook alle geteld” (vers 30).

Is het rationeel te denken dat God betekenis zou kunnen hechten aan hoeveel haren u op uw hoofd heeft, en tegelijkertijd onverschillig zou staan ten opzichte van de bijzonderheden van uw dagelijks leven? Hij stelt zeer veel belang in alles wat van invloed zou kunnen zijn op uw groei en ontwikkeling.

### **God stelt in iedere situatie belang**

Niet lang geleden overwogen een man en zijn vrouw die in het oosten van de Verenigde Staten woonden of ze al dan niet naar een ander deel van het land zouden verhuizen, waar de man een beter gebruik kon maken van zijn capaciteiten.

Dit was een belangrijke kwestie

voor het gezin. Verscheidene kinderen en hun schoolopleiding waren erbij betrokken. Er waren vrienden en verwanten die achtergelaten moesten worden, om maar niet te spreken van de problemen en inspanningen van het inpakken van de bezittingen en het verhuizen van meubilair — zich losmaken van de oude en zich vestigen in een nieuwe omgeving, duizenden kilometers weg.

Dit gezin heeft ongetwijfeld lang over de voor- en nadelen van de verhuizing gesproken, en ook gebeden om de wil van God in deze zaak te leren kennen.

Wat dit echtpaar werkelijk verbijsterde en verwarde, was het antwoord van iemand die dienaar beweerde te zijn, toen zij hem vertelden dat ze over een verhuizing dachten en erachter probeerden te komen wat de wil van God in deze kwestie was. „Eerlijk gezegd denk ik niet dat het God iets uitmaakt!” was het antwoord.

Vergelijk dit antwoord eens met wat Jakobus schreef. Hij zei specifiek dat een christen de wil van God ter harte behoort te nemen wanneer hij denkt over een verhuizing naar een andere stad, een zakelijke transactie of enige andere plannen heeft (Jak. 4:13-15).

Waarom zouden wij rekening met Gods wil moeten houden als God zulke dingen onbelangrijk vindt?

Het antwoord is, dat het God wel degelijk iets uitmaakt. Hij stelt er belang in als iets voor een lid van zijn volk een probleem is of kan worden.

Kent u de tekst die luidt: „Roepen zij, dan hoort de Here, en Hij redt hen uit vele van hun werkelijk ernstige problemen; maar de rest van hun problemen moeten zij op eigen kracht overwinnen”?

Een dergelijke tekst is niet in de Bijbel te vinden.

Luister naar wat de Bijbel zegt: „Roepen zij, dan hoort de Here, en Hij redt hen uit *al* hun benauwdheden” (Ps. 34:18).

„*Al* hun benauwdheden” betekent precies wat er staat. De grote, de kleine, de middelmatige — allemaal. Natuurlijk moeten wij ons aandeel doen, maar God zal ons de hand reiken en voorzien in alles wat ons ontbreekt, opdat wij overwinnen en de

zaken tot een goed einde worden gebracht.

„Talrijk zijn de rampen van de rechtvaardige, maar uit die *alle* redt hem de Here” (vers 20)!

Iemand die niet profiteert van de bereidwilligheid van God om in alle omstandigheden te helpen, laat de mogelijkheid van gemoedsrust voorbijgaan, maakt onnodige fouten, wordt verslagen omdat hij op eigen kracht vertrouwt.

### **God geeft werkelijk om u**

Als iets u dwarszit, is dat een probleem, hoe onbelangrijk het ook mag lijken. En geen enkel probleem is te klein om aan God voor te leggen. Evenmin is enig probleem daar te groot voor.

U hoeft de problemen van het leven niet in uw eentje het hoofd te bieden. „God is ons een toevlucht en sterkte, ten zeerste bevonden een hulp in benauwdheden” (Ps. 46:2).

„Wentel uw weg op de Here”, zegt Psalm 37:5. Neem eenvoudig al uw problemen, al uw beproevingen, al uw zwakheden en tekortkomingen, alles wat u wilt veranderen, alles wat u een last is, wat zwaar op u weegt. Voeg het allemaal bij elkaar en wentel het op de Eeuwige. Zijn rug is sterk, zijn schouders zijn breed. „Vertrouw op Hem, en Hij zal het maken” (zelfde vers).

U moet uiteraard uw eigen aandeel doen. U moet wijsheid en raad zoeken, volharding en vindingrijkheid tonen, alle wetten van succes toepassen. En als u de zaak aan God voorlegt, zal Hij voorzien in hetgeen u ontbreekt.

Profiteer van het enorme privilege dat u heeft als een van de uitverkorenen van God. Roep in alle situaties Gods hulp in. „Werpt *al* uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u” (1 Petr. 5:7). God zorgt werkelijk voor u. Deel uw leven met Hem en zie het zelf!

Ervaar wat David ertoe bewoog om uit te roepen: „Maakt met mij de Here groot, en laat ons tezamen zijn naam verheffen. Ik zocht de Here en Hij antwoordde mij, Hij redde mij uit *al* mijn verschrikkingen . . . Smaakt en ziet, dat de Here goed is; welzalig de man die bij Hem schuilt” (Ps. 34:4-5, 9). □

# Hoe kunt u uw beproevingen overleven?

*Ziet u zich in uw leven tegenover een ernstig probleem geplaatst? Hier volgt een bijbels advies over hoe u beproevingen het hoofd kunt bieden en ervan kunt profiteren.*

Bernard W. Schnippert

**O**verleven! Dit ene woord beschrijft beter dan elk ander de ongelooflijke obsessie van deze generatie — de obsessie om in dit atoomtijdperk van ongekende potentiële verschrikkingen te overleven!

De boekhandels hebben tegenwoordig boeken over hoe men een atoomaanval kan overleven als en wanneer die zou plaatsvinden. Er is een hele industrie in gedroogde voedingsmiddelen, kampeerbenodigdheden en andere goederen en artikelen die de kopers moeten helpen om de ijzige verschrikking van een atoomoorlog te overleven.

Maar voor ware christenen is alleen fysiek overleven niet genoeg. In feite is onze fysieke overleving gegarandeerd door beloften van God dat zijn uitverkorenen in de komende grote verdrukking zullen worden gespaard als zij ijverig en geestelijk waakzaam zullen blijven (Openb. 3:10).

Onze grootste zorg is daarom geestelijk te overleven — het vermogen om onze beproevingen te doorstaan en in geloof standvastig en sterk te blijven. Voor ons is het overleven van geestelijke dieptepunten — beproevingen — van het dagelijks leven belangrijker dan alleen ons fysieke lichaam wat langer in leven te houden.



Maar tot wie kunnen wij ons wenden om hulp? Onze vrienden, verwanten, zakenrelaties en de regering maken zich geen zorgen over onze geestelijke overleving. Er zijn niet veel handboeken over overleven op geestelijk gebied — overleven van geestelijke problemen.

Er is echter hoop. Onze God heeft ons niet zonder een handleiding voor geestelijke overleving gelaten. In zijn Woord, de Bijbel, vinden wij alle sleutels die wij nodig hebben om onze beproevingen vastberaden, met volharding en uiteindelijk succes het hoofd te bieden.

En laat dit goed tot u doordringen: wij hebben beslist hulp nodig om onze beproevingen te overleven. De

meesten van ons hebben in het verleden beproevingen moeten doorstaan, ernstige zelfs, die naar het scheen onze geestelijke gezondheid bedreigden. Sommigen onder ons zullen een dergelijke beproeving in de toekomst moeten doorstaan. Misschien ziet u zich op dit moment tegenover zo'n beproeving gesteld. Het is net zo zeker als Gods liefde voor u dat u beproevingen zult moeten doorstaan (Hebr. 12:6).

En het staat eveneens vast dat u de hulp van Gods Woord nodig hebt als u deze zware beproevingen wilt overleven. Luister dus naar de fundamentele principes om beproevingen te doorstaan

uit de beste handleiding tot overleven die er is, de Bijbel.

## **Begrijp het doel van beproevingen**

De eerste stap om te leren uw beproeving te doorstaan is er een die vaak wordt genegeerd. Die stap is te beseffen dat de problemen die u doorstaat *in wezen een beproeving zijn* van uw geloof en karakter, en niet slechts een onverklaarbare tragedie.

Denk eraan dat de mensen in deze wereld geen beproevingen hebben in de geestelijke zin die wij hier bedoelen. Jawel, zij hebben zorgen, problemen en moeilijkheden, maar die zien zij niet als beproevingen.



Omdat de mensen in deze wereld hun problemen niet zien als beproevingen, begrijpen zij ook de betekenis of het doel niet die deze beproevingen in hun leven moeten hebben. Daarom is hun lijden vreemd en doelloos, en zeer deprimerend. Maar wij die Gods Woord kennen, begrijpen wat beproevingen zijn en kennen betekenis en doel ervan. Deze belangrijke wetenschap is ons een troost in ons lijden en geeft ons hoop bij het doorkomen van deze beproevingen.

Wij weten bijvoorbeeld dat God ons door middel van verschillende moeilijkheden op de proef stelt omdat Hij van ons houdt (vers 6) en omdat Hij ernaar streeft om ons „ten laatste wèl te doen” (Deut. 8:11-16).

En de wetenschap dat onze problemen of moeilijkheden evenzovele beproevingen zijn, leidt ertoe dat wij ze in ons denken beschouwen als een werktuig dat God gebruikt om rechtvaardig karakter in ons te ontwikkelen en ons te helpen ons geestelijke doel, zijn Koninkrijk, te bereiken.

Dit doet ons de beproeving in het juiste perspectief zien en verandert haar van een onoverkomelijke berg op ons pad in een overkomelijke hindernis waarvan wij weten dat wij die kunnen overwinnen „in Hem, die [ons] kracht geeft” (Filipp. 4:13). Het geeft onze moeilijkheden een doel — het uiteindelijke doel om evenals Christus door lijden heen volmaakt te worden (Hebr. 2:10), maar ook een doel op korte termijn — het doel om te overwinnen en zo ons karakter te ontwikkelen (Hebr. 11:13-15).

Ook maakt het van beproevingen een verwacht deel van het leven in plaats van een soort vreemde noodtoestand waarvan we dachten dat die ons nooit zou overkomen. De apostel Petrus zegt ons: „Laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame” (1 Petr. 4:12).

Lees niet te snel over dit eerste punt heen. Vele christenen lijden maandenlang onder zware lasten en problemen die veel lichter zouden lijken als zij zich zouden realiseren dat

deze last slechts een beproeving is om hun geloof te testen.

### Zie de beproeving in het juiste perspectief

De volgende sleutel tot het overleven van uw beproeving is deze in het juiste perspectief te zien. Dat wil zeggen, reageer er niet te heftig op.

Als wij ons midden in een beproeving bevinden is het gemakkelijk te denken dat dit de ergste ramp van de wereld is. Dat is het waarschijnlijk niet.

Denk aan de woorden van de apostel Paulus in Hebreeën 12:1-4, waarin hij het lijden van Christus beschrijft en dat vergelijkt met onze kleine beproevingen. Hij herinnert ons aan Christus „die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft”



(vers 2), en maant ons: „Vestigt uw aandacht dan op Hem, die zulk een tegenspraak van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet door matheid van ziel verslapt” (vers 3). Want, gaat hij verder, ons lijden is niet zo groot als dat van Christus, want „gij hebt nog niet ten bloede toe weerstand geboden in uw worsteling tegen de zonde” (vers 4).

Begrijp het niet verkeerd. Niemand zegt dat uw beproeving niets voorstelt. Zij kan heel zwaar zijn, martelend zelfs. Maar wat uw beproeving ook is, het helpt om het in het juiste perspectief te zien. Als u dit doet, ziet u daarachter onze grote, mogelijke beloning van eeuwig gelukkig leven, waartegen zoals de apostel

Paulus zegt zelfs ons zwaarste lijden niet opweegt (Rom. 8:18).

Zelfs als uw lijden erg zwaar is, waaruit het ook mag bestaan, is het dus niet de grootste ramp of tragedie die er bestaat. Ja, zelfs de fysieke dood, hoe beangstigend de gedachte daaraan voor u ook mag zijn, is niet de grootste tragedie. De grootste tragedie is het verlies van geestelijk leven, niet dat van fysiek leven (Matth. 10:28). Wees dus dankbaar dat uw beproeving niet zwaarder is en zie het in het juiste perspectief.

### Aanvaard de beproeving

De stap om uw beproeving in het juiste perspectief te zien is nauw verbonden met de stap om deze met de juiste instelling te aanvaarden. Weigeren uw beproeving te aanvaarden — te erkennen dat u zich inderdaad middenin een beproeving bevindt die u misschien een tijdje zult moeten verdragen — betekent dat u niet in staat zult zijn er op volwassen wijze mee om te gaan.

Paulus herinnert ons eraan, opnieuw in Hebreeën 12: „Want alle tucht schijnt op het ogenblik zelf geen vreugde, maar smart te brengen” (vers 11). Maar hij gaat verder met ons te vermanen: „Heft dan de slappe handen op en strekt de knikkende knieën, en maakt een recht spoor met uw voeten, opdat hetgeen kreupel is niet uit het lid gerake, doch veeleer geneze” (vers 12-13).

Met andere woorden, aanvaard uw beproeving met een goede instelling, zodat u haar kunt doorstaan en er niet in tenonder gaat.

### Leer uw les

Verder moet u het besluit nemen om de les van uw beproeving ter harte te nemen. Omdat onze beproevingen bedoeld zijn om ons iets te leren, moeten wij de beproeving onder de ogen zien en God vragen ons te tonen welke les wij moeten leren.

Laten wij nagaan of deze beproeving veroorzaakt is door onze eigen fouten, of alleen door tijd en toeval, die ons soms problemen brengen (Pred. 9:11). Laten wij ons realiseren

dat de meeste beproevingen door onze eigen fouten worden veroorzaakt maar dat het universum zo is ontworpen dat ook al zouden wij volmaakt zijn, ons dingen zouden overkomen buiten onze macht om, om ons geloof te beproeven. Dit is in overeenstemming met het plan van God, want God heeft deze aarde gemaakt als een gebied om te testen en proeven te nemen.

En denk niet dat het leren van een les uit onze beproeving alleen betekent dat wij erachter moeten komen waarom dit ons overkomt. Het is meer dan dat. Een les leren uit onze beproeving betekent ook dat wij karakter bouwen door een tijdje onder een beproeving te leven.

Lijden is niet leuk, maar als wij proberen te ontdekken wat deze beproeving ons leert, zullen wij met de beproeving meewerken in plaats van er tegenin. Als wij meewerken, bereiken wij dat de beproeving „volkomen doorwerkt” (Jak. 1:4) en tot onze grote verlichting kunnen wij zelfs de duur ervan beperken.

### Zoek Gods weg

Gods manier om een probleem aan te pakken is om iets aan de oorzaken te doen. Om iets aan de oorzaken van geestelijke problemen te doen, moet men geestelijke middelen gebruiken om de oorzaken op te sporen. Deze geestelijke middelen zijn iedere christen welbekend en omvatten onder meer gebed, bijbelstudie en vasten.

Dit laatste middel, vasten, is een middel waarvan wij allemaal weten dat wij het in een crisis moeten toepassen, maar omdat vasten zo moeilijk is, stellen wij het tot het laatste moment uit. Maar wacht niet tot de zaken „erg genoeg” zijn. Een zware beproeving kan strenge maatregelen vereisen, en deze maatregelen zullen misschien onder meer bestaan uit een gematigd vasten. Waarom zou u het onvermijdelijke uitstellen? Vast nu, dan zult u uw problemen gemakkelijker kunnen doorstaan.

### Houd in gedachten

De volgende stap om onze beproevingen te overleven is een stap waar

wij allemaal van tijd tot tijd aan moeten worden herinnerd: wij moeten ons niet laten overmannen door ons inzicht in onze zwakheden, mislukkingen en menselijke natuur.

Mensen zijn niet meer dan kleimodellen die in een bepaalde periode een sterk karakter moeten ontwikkelen. God zegt zelf dat „Hij weet, wat maaksel wij zijn, gedachtig, dat wij stof zijn” (Ps. 103:14). Zo is het. God weet dat wij stof zijn, maar zelf vergeten wij het soms en worden wij ontmoedigd als wij zien hoe zwak wij zijn.

Laten wij niet ontmoedigd zijn door onze fouten en zwakheden, maar laten wij door onze beproevingen volmakter kracht ontwikkelen. Wij zullen Gods Koninkrijk niet binnenkomen als wij ons niet bekeren en groeien (1 Kor. 6:9).



Een laatste gedachte over het punt dat wij ons niet moeten laten overmannen door ons inzicht in de menselijke natuur is: zo nu en dan blijft iedereen in gebreke om een beproeving goed te doorstaan. Het is te hopen dat deze mislukkingen steeds zeldzamer zullen worden naarmate wij verder komen. Maar bedenk: alle mensen hebben wel enkele beproevingen slecht doorstaan, ook mensen als Abraham en David, en zijn toch verder gegaan in het verkrijgen van een volmakter karakter. Dit kan met u ook gebeuren.

### Schep er genoeg in om karakter te bouwen

Laten wij er tenslotte genoeg in

scheppen om door middel van beproevingen karakter te bouwen.

Paulus erkent in Hebrëeën 12:11: „Want alle tucht schijnt op het ogenblik zelf geen vreugde, maar smart te brengen,” maar hij ging verder met te laten zien hoe wij toch plezier kunnen hebben in onze beproevingen als wij ons realiseren dat het eindresultaat het ontwikkelen van een rechtvaardig karakter is. „... doch later brengt zij hun, die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid.”

Wij dienen nooit te vergeten, zelfs niet in het donkerste uur van onze schijnbaar onoverkomelijke en niet te overleven beproeving, dat iemand die geestelijk lijdt en daardoor rechtvaardig karakter ontwikkelt het belangrijkste doet dat hij met dit leven kan

doen. Hij zal misschien niet veel plezier hebben — misschien is hij zelfs niet in staat uit bed te komen — maar toch doet hij het belangrijkste wat er in dit leven bestaat: hij ontwikkelt karakter voor Gods Koninkrijk.

Laten onze waarden dezelfde zijn als die van God, die door Petrus de waardigheid beschreef die iemand die lijdt in Gods ogen heeft. „Opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus” (1 Petr. 1:7).

Het met kracht en vastberadenheid en waardigheid doorstaan van beproevingen, of zij nu mild of martelend zijn, zal misschien voor de mensen om ons heen niet het belangrijkste ter wereld zijn, maar het is wel het belangrijkste voor onze God en Koning. Want door dit lijden te doorstaan, ontwikkelen wij het rechtvaardige karakter dat ons zal helpen te overleven.

En met dit karakter zullen wij niet alleen nu onze geestelijke beproevingen doorstaan en ons fysieke leven behouden door de atoomrampen heen die deze aardbol bedreigen, maar wij zullen ook overleven om getuige te zijn van dat gezegende Koninkrijk waar geen tranen en geen smart meer zullen zijn. □



# Het antwoord op de meestgestelde vraag

Bernard W. Schnippert

**K**un jij raden welke vraag het meest gesteld wordt door lezers van *Youth*?

*Youth* ontvangt honderden brieven van jonge mensen over de hele wereld. En in veel van die brieven worden vragen gesteld.

Kun jij raden welke vraag er het meest wordt gesteld? Geef je het op? Waarschijnlijk niet. Je hebt het wellicht al geraden zodra je de titel van dit artikel zag!

Inderdaad, je hebt gelijk. De meestgestelde vraag is: „Hoe kan ik Jim (of Bill, of voor jullie jongens Sarah of Jane) zover krijgen dat hij mij net zo aardig vindt als ik hem?”

Toen de eerste golf van vragen in de zin van „hoe kan ik hem of haar ertoe krijgen om mij aardig te vinden” binnenkwam, waren wij eerlijk gezegd geneigd om ze over te slaan

en dachten wij dat die golf maar een kortstondig iets zou zijn.

Dat was niet zo.

Maar toen begon het ons te dagen. Waarom zou het van tijdelijke aard zijn? Wat is er verkeerd mee als een jongen of meisje wil weten hoe hij/zij aantrekkelijk kan zijn voor het andere geslacht? Er is natuurlijk niets verkeerd mee om dat te weten, zolang je het om de juiste reden wil weten en je de informatie op de juiste manier en op het juiste moment gebruikt.

En verder wordt die vraag misschien wel door zovelen gesteld omdat niemand jullie ooit het antwoord gegeven heeft! Als dat zo is, en dat is waarschijnlijk, dan heb je het antwoord hard verdiend. Hier is het dus, het antwoord op de meestgestelde vraag.

*Vraag: Hoe kan men iemand van het andere geslacht ertoe bewegen dat hij of zij jou aardig vindt?*

*Antwoord: Dat kan niet. Je leest het goed, dat kan niet. Je kunt iemand van het andere geslacht niet zover „krijgen” dat hij of zij je aardig vindt. Je kunt anderen er niet toe dwingen. Evenmin kun je door allerlei trucjes bereiken dat anderen je aardig vinden, tenminste, niet voor lang en niet werkelijk.*

Begrijp ons alsjeblieft goed. Wij zeggen niet dat je niets kunt doen om vrienden te vinden van het andere geslacht, of dat je gedoemd bent tot een leven van eenzaamheid als vrijgezel. Wij zeggen alleen dat je iemand niet kunt dwingen om jou aardig te vinden. Maar er is veel dat je kunt en moet doen als je eens de persoon van je dromen wil vinden om samen mee te leven.

Het kernpunt van de zaak is het volgende: je kunt niemand zover krijgen dat hij/zij de partner van je dromen wordt, of in ieder geval zou je het niet moeten proberen. Je kunt

niet iemand van het andere geslacht krijgen; je moet hem of haar aantrekken. En je kunt alleen anderen aantrekken door de persoon te worden die anderen willen kennen, zowel op dit moment als in de toekomst.

Veel mensen hebben geprobeerd anderen zover te krijgen dat ze hen aardig vinden. Dit is de gebruikelijke benadering in onze maatschappij en waarschijnlijk ook de meest gangbare op jouw school. Maar uiteindelijk werkt dat niet, omdat het gebaseerd is op tijdelijke en oppervlakkige dingen: je moet er op een bepaalde manier uitzien of iets bepaalds doen in plaats van diep van binnen op een bepaalde manier te zijn.

### De gebruikelijke benadering

Voor meisjes betekent deze gebruikelijke benadering dat je je in de laatste en duurste stijl moet kleden en dat je actief moet zijn in een club. En voor maar al teveel meisjes betekent het dat zij zich uitdagend moeten gedragen, sexy moeten lijken en zich verleidelijk moeten kleden. En om de aandacht van de jongens die je door zulke dingen kunt krijgen vast te houden, moeten zij dingen doen als vrijen of elkaar strelen als zij uitgaan, of zelfs nog verder gaan.

Voor de jongens betekent het dat je een uitblinker moet zijn in de sportteams van de school en een auto moet hebben en een heleboel geld. En het betekent dat je de juiste meisjes mee uit moet nemen naar de juiste plaatsen en seksuele toenadering moet zoeken, zelfs al

maar trucjes om te proberen de aandacht te trekken van de leden van het andere geslacht. En soms werken ze wel een tijdje. Maar de kwaliteit van de persoon die je door deze oppervlakkige methodes aantrekt, zal niet hoog zijn, de relatie niet duurzaam. Dit is de oorzaak geweest van maar al teveel pijnlijke verbrekingen van relaties.

De beste benadering is om eenvoudig iemand te worden die kwaliteit bezit, die werkelijk waarde heeft voor iemand anders die hoge kwaliteiten heeft. Dit betekent dat je op ieder gebied aan jezelf moet werken en jezelf moet verbeteren.

Jezus Christus onderwees in Lukas 6:38 ditzelfde principe toen Hij zei: „Geef en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmee gij meet, zal u wedergemeten worden.”

Als je dit toepast op het onderwerp van romantiek, betekent dit vers: als jij jezelf ontwikkelt tot een aantrekkelijk, vriendelijk, aardig, hartelijk, getalenteerd persoon — dat wil zeggen, als je goede eigenschappen hebt om te geven — zullen anderen met dezelfde eigenschappen zich tot je aangetrokken voelen.

Dit betekent dat je met volle inzet bijvoorbeeld iets aan je uiterlijk moet doen. Slank af, doe aan lichaamsbeweging, zoek een haardracht die je goed staat. Het is jammer dat veel jonge

en werk hard aan je persoonlijkheid. Lees boeken over hoe je andere mensen vriendelijk kunt behandelen. En leer om andere tieners zó te behandelen dat zij zich vriendelijk opstellen tegenover jou!

Ga door. Ontwikkel je verstand door te lezen en te studeren en hoge cijfers te halen. Word een volledig ontwikkeld persoon, dan zal je iemand zijn die andere mensen wanhopig graag voor zich willen winnen. In plaats van te proberen een vriend te krijgen, zul je zoveel moeten geven dat anderen zullen proberen jou te krijgen!

Het zal nu wel duidelijk zijn dat dit idee om een bijzondere persoon te worden — een prijs die anderen graag willen winnen — een kwestie van lange termijn is. En dat is een van de redenen waarom tieners de man of vrouw van hun dromen nog niet gevonden hebben. Zij hebben zich eenvoudig nog niet zover ontwikkeld dat zij het juweel zijn dat andere mensen willen hebben. Maar dat is niet erg, want zo hoort het ook. Jonge mensen moeten nog niet uit zijn op een huwelijk en zelfs niet op een vaste relatie.

### Leren voor morgen

In plaats daarvan behoren zij allerlei dingen te leren om ten-



In plaats van te proberen een vriend te krijgen, zul je zoveel moeten geven dat anderen zullen proberen jou te krijgen!

vind je dat eigenlijk niet juist. Al deze benaderingen zijn alleen

mensen niet beseffen — en de meeste volwassenen ook niet — dat niemand lelijk is als hij of zij de moeite neemt om een uiterlijk en stijl te vinden die bij hem of haar passen.

Maar dat is niet alles. Nee, ga door

slotte, als zij volwassen zijn, de ideale partner voor iemand anders te worden. Daarom is de tienertijd een periode voor ontwikkeling, niet alleen een tijd voor romantiek.

Ik kan mezelf niet toestaan om dit artikel te beëindigen zonder te vertellen waarom ik het geschreven heb. Ik kreeg een hele goede brief van iemand die ik in mijn tienerja-

ren op school heb gekend. Zij schreef onder andere: „Wat mij ertoe bracht om [je] te schrijven, was een vraag in „Dear Youth 83”... over een teenager die zich buitengesloten voelde omdat zij geen vriend had.

„Ik dacht dat het antwoord was, om haar ertoe te brengen zich te ontwikkelen voor de toekomst en zich geen zorgen te maken voor deze tijd. Deze gedachte leidde me er weer toe om te denken over de dubbele normen van de tienerjaren. De meeste tieners willen wanhopig graag populair zijn, en zullen bijna alles doen om dat te worden. Roken, drinken, zich vrijheden veroorloven of deze toestaan met betrekking tot het andere geslacht, zich onbetamelijk kleden om de aandacht te trekken, etc., worden bijna altijd gedaan om populair te zijn, alleen om later

te merken dat de meestbegeerde mannen en vrouwen voor een huwelijk diegenen zijn die dit allemaal niet gedaan hebben. Met andere woorden: goedkope populariteit is kortstondig”!

### „Goedkope populariteit is kortstondig”

Heb jij haar laatste zin goed gelezen? „Goedkope populariteit is kortstondig”!

Haar brief zette mij aan het denken. Ik had een grote stapel vragen gezien van vele tieners, die allemaal betrekking hadden op hoe zij populair konden worden bij de leden van het andere geslacht. Misschien had ik ze te licht opgevat. Misschien, dacht ik bij mezelf, moet ik een artikel schrijven om die vragen te beantwoorden.

Dus heb ik dat gedaan.

Maar eigenlijk is dit artikel niet

het antwoord. Het heeft alleen uitgelegd dat jij, om een goede partner te krijgen, jezelf moet ontwikkelen door alle andere artikelen die je in dit blad leest in praktijk te brengen en zo iemand te worden naar wie anderen op zoek zijn.

Jij hebt het antwoord dus al die tijd al gehad, hier in dit tijdschrift. Dit artikel heeft je er alleen maar op gewezen.

De ironie van dit onderwerp is dat het niet alleen een antwoord geeft op „de meestgestelde vraag”, maar dat het ook „het meest genegeerde antwoord” geeft. Want slechts een klein aantal mensen brengt dit eenvoudige advies in praktijk.

Maar jij kunt tot dat kleine aantal mensen behoren. Als je dat doet, zul je je hele leven genieten van de voordelen van goede vriendschappen en een gelukkig huwelijk! □

## Christus stierf

(Vervolg van pagina 8)

Het was CHRISTUS ZELF die DOOD was. Hij werd OPGEWEKT. Nergens in de Bijbel staat dat Hij levend was, of dat God Hem terugbracht in het menselijk LICHAAM dat was gestorven en nu opstond.

Jezus Christus was DOOD — maar Hij werd WEER TOT LEVEN GEWEKT!

Het opgewekte lichaam was echter niet meer menselijk — het was de Christus die ONSTERFELIJK was opgestaan, *opnieuw* VERANDERD! Zoals Hij eerst was veranderd in sterfelijk, menselijk vlees en bloed, onderworpen aan de dood, en met het DOEL te STERVEN VOOR ONZE ZONDEN — ZO WERD HIJ OPNIEUW VERANDERD DOOR EEN OPSTANDING UIT DE DOOD tot ONSTERFELIJKHEID en Hij zal dus altijd voortleven! Nu is Hij een LEVENDE Verlosser, geen DODE Verlosser. Hij *was* dood, maar voor slechts drie dagen en drie nachten.

### Hoe staat het met u?

Beseft u de enorme prijs die is betaald opdat u verlost zou worden van de doodstraf voor UW ZONDEN? De Eeuwigelevende — de Woordvoerder van de Godheid, en God zelf — liet Zich in een sterfelijke mens ver-

anderen, daalde af naar het menselijk niveau, leed, werd verzocht, vervolgd, veracht, verworpen door de mensen, en ten slotte gekruisigd!

Indien Jezus *alleen* mens was geweest, zou zijn dood slechts de straf hebben kunnen voldoen voor *één* andere mens die deze straf over zich had afgeroepen door schending van Gods geestelijke wet (Rom. 6:23). Aangezien God de Vader alle dingen heeft geschapen door Jezus Christus, (Kol. 1:16), en aangezien alle dingen, met inbegrip van de mens, door Jezus Christus zijn gemaakt, is Hij onze Maker en daarom God. En zijn leven dat Hij gaf was van *grotere waarde* dan het totaal van alle mensen (Joh. 1:13).

Hij stierf en was drie dagen en nachten lang DOOD! Hij, die IN DEN BEGINNE was, en die GOD WAS! Hij verlaagde zich tot het menselijk niveau, onderwierp zich aan DE DOOD — in het vertrouwen dat de Vader Hem weer tot leven zou wekken! *Dat* is de PRIJS die Hij voor u en voor mij heeft betaald. Hij GAF zichzelf voor u — en daardoor heeft Hij u gekocht en voor u betaald! Daarom BEHOORT u HEM TOE! Bent u bereid UZELF aan Hem TE GEVEN?

Dat is de enige weg naar behoud — de enige manier waarop deze HOOGSTE PRIJS DIE OOI IN HET GEHELE UNIVERSUM IS BETAALD, u kan redden.

U moet UZELF OPGEVEN! GEEF

uzelf AAN HEM! Geef Hem uw leven — UZELF. Laat Hem in uw verstand en hart komen, door zijn Geest, en laat Hem zijn leven in u leiden!

Dit betekent volledige, totale, onvoorwaardelijke OVERGAVE. U bent niet meer van uzelf, u bent van HEM. Geef uw leven aan HEM en kijk welk nuttig gebruik Hij ervan zal maken! Ervaar welke grote vreugde uw deel zal zijn als gevolg van het grote GOED dat Hij door u kan en zal doen — ALS u tenminste van Hem bent, volledig IN ZIJN MACHT en volledig onderworpen aan ZIJN WIL! Ja, Jezus Christus is gestorven en was dood! Maar God de Vader HEEFT HEM UIT DE DOOD OPGEWEKT. HIJ LEEFT EEUWIG VOORT.

U bent al dood door overtredingen en zonden tenzij — of totdat — u over uw zonden BEROUW hebt, uzelf aan God overgeeft, uzelf schenkt aan de LEVENDE VERLOSSER die voor u is gestorven, maar die is opgestaan om uw Hogepriester en komende Koning te worden! Wij moeten STERVEN teneinde te LEVEN. Geef UZELF aan Christus, en Hij zal u het EEUWIGE LEVEN schenken!

„En dit is het getuigenis: God heeft ons eeuwig leven gegeven en dit LEVEN is in zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet” (1 Joh. 5:11-12). □

# Beter en meer

*Dit is de sleutel om veelgevraagd te zijn.*

Richard Rice

**T**om is pas 16, maar hij heeft al een aardig bedrag op de bank staan dat hij verdiend heeft met zijn eigen werk.

Hij doet het zo goed dat hem meer werk wordt aangeboden dan hij met enige mogelijkheid aan kan. Iedereen in de buurt kent hem, en hij schijnt veelgevraagd te worden.

Wat doet Tom? Hij doet het soort karweitjes waar niemand anders belangstelling voor heeft — en hij doet ze uitstekend en tegen een schappelijke prijs.

Hij maakt kippenhokken schoon, haalt oude laklagen van keukenvloeren, ruimt garages of vlieringen op, strooit compost of mest, zorgt voor de huisdieren en het gras als de burens op vakantie zijn. Je kunt het zo gek niet noemen of hij doet het. Hoe vies of vernederend het werk ook is, Tom neemt bijna iedere uitdaging aan.

Het geheim van zijn succes? „Het is eenvoudig die extra kilometer die je loopt of meer doet dan waar je voor betaald krijgt,” zegt hij. „Ik besteed altijd extra aandacht aan mijn werk. Ik probeer het niet alleen zo goed mogelijk te doen, maar ik ga nog verder en doe meer dan verwacht wordt of wat afgesproken was.”

Door Toms gewetensvolle verlangen om zijn klanten tevreden te stellen, wordt hij voor een heleboel klus-

jes vaker gevraagd en krijgt hij vaak een aardig extraatje.

Meer doen en verder gaan is eigenlijk hetzelfde als een principe dat in de Bijbel staat: „Geef en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmee gij meet, zal u wedergegeven worden” (Lukas 6:38).

Met andere woorden, wat je plant, zul je later ook oogsten. Als wij succes willen hebben en bij anderen in de gunst willen staan, moeten wij leren om eerst ons best te doen, onze volle inzet te geven, alvorens iets terug te verwachten.

Je moet bewijzen dat je betrouwbaar bent en verantwoordelijkheidsgevoel hebt om een rechtvaardig loon te ontvangen voor je inspanning. „Geef en u zal gegeven worden” is de bijbelse handelwijze. Wanneer je je volle inzet geeft en uitstekend werk levert, zullen de mensen dat natuurlijk opmerken en het hun vrienden en burens vertellen.

Om dit principe begrijpelijker te maken, nemen wij een maiskorrel als voorbeeld. Stel je voor dat je een korrel in je achtertuin plant. Een paar dagen later zal die ontkiemen en gaan groeien

tot een rijpe stengel. Een paar weken later zal hij gewoonlijk twee goede maiskolven produceren. Als je het aantal maiskorrels op iedere kolf telt, zul je tot een aantal van ongeveer 400 komen. Als je nu twee kolven vermenigvuldigt met 400 korrels elk, heb je 800 maiskorrels — en allemaal uit die eerste investering van één korrel! Dat is geen slechte investering, wel?

Dit principe van meer doen en verder gaan — meer doen dan waar je voor betaald wordt — is op ieder gebied van je leven van toepassing. Wanneer dit principe trouw in praktijk gebracht wordt, zal God ervoor zorgen dat je uiteindelijk wordt gezegend. Het is een van de beste sleutels tot succes.

Dit was een eenvoudige les die Tom leerde. Hij stelde meer belang in het investeren van zijn tijd en energie om zijn klanten tevreden te stellen dan om snel een heleboel geld te verdienen.

Hij begreep de noodzaak van een goede reputatie en van het leveren van kwaliteit, en realiseerde zich dat het geld dan vanzelf zou komen. „Laten wij niet moede worden goed te doen, want, wanneer het eenmaal tijd is, zullen wij oogsten, als wij niet verslappen” (Gal. 6:9).

Wil jij succes hebben? Probeer dan de methode van Tom! Het zal je verbazen hoe doeltreffend die is! □



Eén maiskorrel kan 800 nieuwe korrels produceren! Dit is een illustratie van het principe dat werkt als je meer doet en verder gaat — dan zul je de resultaten kunnen oogsten.

# Gods Sabbat — een bijzondere zegen

Marc Segall

Zouden wij, Gods geestelijke volk, geen deskundigen moeten zijn op het gebied van het vieren van de Sabbat zoals Christus, de Heer van de Sabbat, het bedoeld heeft? Wij zijn tenslotte het volk dat speciaal door de Sabbat onderscheiden wordt — wij worden door dit unieke teken apart gezet (Ex. 31:13-17).

God geeft ons in Jesaja 58:13 speciale aanwijzingen over hoe wij deze dag moeten onderhouden. In dit vers wordt ons gezegd niet over de Sabbat heen te lopen, wat figuurlijk betekent dat wij de Sabbat niet mogen onderhouden op de manier die wij willen, maar op de manier die God aanduidt. God zegt ons om de Sabbat „een verlustiging” te noemen.

Wij weten dat we op deze dag niet mogen werken of onze zaken mogen behartigen — het is een dag van rust en van nader komen tot God. Het is een heilige bijeenkomst. Wij mogen op deze wekelijkse heilige dag niet onze eigen wegen of pleziertjes najagen.

Maar hoe kunnen wij ons in de Sabbat „verlustigen”? Hier volgen een paar praktische suggesties:

— *Voorbereiding.* De juiste manier om de Sabbat te onderhouden, begint voordat op vrijdagavond de zon ondergaat. Wij moeten er vroeg in de week al over gaan denken hoe we de Sabbat bijzonder en gedenkwaardig kunnen maken. Hoe kunnen wij bijvoorbeeld het avondeten extra bijzonder en plezierig maken — iets om echt naar uit te kijken? Wat zullen wij gedurende die periode van 24 uur doen?

Bespreek in uw gezin de komende Sabbat — bespreek het en wek een gespannen verwachting voor deze unieke dag. Als u dat doet, zal de heilige dag van God niet aan u voorbijglijden, maar zal het een dag vol voordelen voor uw gezin zijn.

Vrijdag is de dag waarop u de laatste details moet regelen voor uw Sabbatplannen — waarop u het huis netjes moet maken, boodschappen moet doen, en waarop u de maaltijden van de Sabbat moet voorbereiden. „Een rustdag, een heilige sabbat is het morgen voor de Here; bakt wat gij bakken wilt” (Ex. 16:23).

De avondmaaltijd moet de fijnste, leukste maaltijd zijn van de hele week.

Maak uw speciale gerecht klaar en bereid een gezond, smakelijk dessert.

Met wat fantasie kunt u dit heerlijke begin van de Sabbat extra klasse geven. Zorg voor een ontspannen sfeer voor de maaltijd. De kinderen kunnen een kleurig bloemstuk voor de tafel maken. Een mooi tafelkleed, kaarsen en servetten kunnen een prettige sfeer geven. Denk over inspirerende, rustige muziek om gedurende of na de maaltijd naar te luisteren.

Een andere speciale toevoeging aan de sabbatmaaltijd is om een weduwe, weduwnaar of ongetrouwde broeder of zuster in de Kerk uit te nodigen. Uw gasten zullen gezinseenheid in de Kerk kunnen ervaren en u zult het element van zuivere godsdienst aan uw Sabbat hebben toegevoegd (Jak. 1:27).

— *Gezinsactiviteiten.* Laat uw ontspannen sabbatmaaltijd gevolgd worden door een goed gesprek. Misschien kunt u het gesprek laten gaan over het Millennium en het Koninkrijk van God.

U kunt van de Sabbat een fijne, leerzame ervaring voor uw kinderen maken door spelletjes te doen, zoals het noemen van de boeken of van personen uit de Bijbel. De kleinere kinderen kunnen alfabetische Bijbelspelletjes doen (denk bijv. aan voorwerpen of leiders uit de Bijbel die beginnen met een bepaalde letter) of tekeningen maken met verschillende tafereel en verhalen uit de Bijbel.

Ook voor wat oudere kinderen hoeft de Sabbat geen saaie of vervelende dag te zijn. Zij kunnen activiteiten ondernemen die er speciaal op gericht zijn om hun aandacht te concentreren op God en de Bijbel en om ze te helpen de geest van het Vierde Gebod na te leven. Met de beschikking over publikaties als *Youth*, *The Plain Truth* en *The Good News* kunnen zij de rustige uurtjes die de Sabbat biedt, benutten als een gelegenheid om levensreddende literatuur te bestuderen.

— *Rust, en houdt de Sabbat gezamenlijk.* Extra rust en slaap horen bij de Sabbat. In de uitoefening van ons beroep van dag tot dag moeten velen van ons vroeg beginnen en tot laat op de dag doorwerken. De Sabbat biedt de gelegenheid om te rusten en zich te verkwikken.

Laat uw gedachten gaan over wat een

speciale dag dit is als u wakker wordt. Denk eraan wie u bent (1 Petr. 2:9-10) en „verheugt u in de Here” (Ps. 32:11).

Luister gedurende deze dag naar uw meest inspirerende en verheffende muziek. Het zal uw instelling verheffen, uw zenuwen rust geven en u doen denken aan het doel van de Sabbat.

Het schijnt dat moeders op de Sabbat altijd het meeste te doen hebben, maar toch hebben ook zij tijd nodig om te bidden, te studeren en zich te ontspannen. Iedereen moet ervoor zorgen dat moeder ook op de Sabbat haar rust krijgt.

— *Het beëindigen van de Sabbat.* De Sabbat is een dag om met andere christenen samen te komen en instructie in Gods levenswijze te ontvangen (Hebr. 10:25).

Op weg naar huis van de dienst kunt u zo nu en dan ergens heen gaan, zolang het niet te ver uit de buurt is (Hand. 1:12). Een spectaculaire, natuurlijke omgeving zoals een botanische tuin of een mooi park geeft u en uw gezin de gelegenheid om het scheppende genie van God te zien (Rom. 1:20). Wat een volmaakte plek om, te denken aan hoe deze gehele aarde kan zijn als de wereld zal genieten van haar Sabbat, het Millennium.

Terwijl uw ogen de schoonheid in zich opnemen en uw oren de rustgevende geluiden absorberen, vervagen de spanningen van de week. Het is Gods Sabbat en niets doet er verder eigenlijk toe.

Wanneer u thuiskomt van de dienst, kunt u de Sabbat op een bijzondere manier beëindigen. Ga rond de tafel zitten en bespreek de Sabbat die achter u ligt. Terwijl het laatste licht aan de westelijke hemel vervaagt kunt u allen innerlijke vrede voelen en de kracht om de plichten van de komende week te aanvaarden. U heeft de Sabbat niet verspild. U heeft hem gebruikt zoals de bedoeling was.

Wij moeten weten hoe wij van de Sabbat een vreugde kunnen maken, eervol en heilig. Als wij de Sabbat niet tegemoet treden als de bijzondere zegen die deze is, hoe kunnen wij als ouders dan van de Sabbat een prachtige en positieve ervaring maken, waarnaar onze kinderen iedere week zullen uitkijken? God zegt ons in Deuteronomium 6:4-9 en 11:18-21 dat wij onze kinderen moeten zegenen met een diep gevoel om respect voor de wetten van God, dat wij onze kinderen moeten helpen begrijpen dat het onderhouden van die wetten een lonende ervaring is.

Als wij dat doen, zullen onze kinderen niet afwijken van Gods wetten als zij ouder zijn (Spr. 22:6), maar in een betere positie zijn om Gods levenswijze te volgen wanneer God met hen gaat werken. □

